

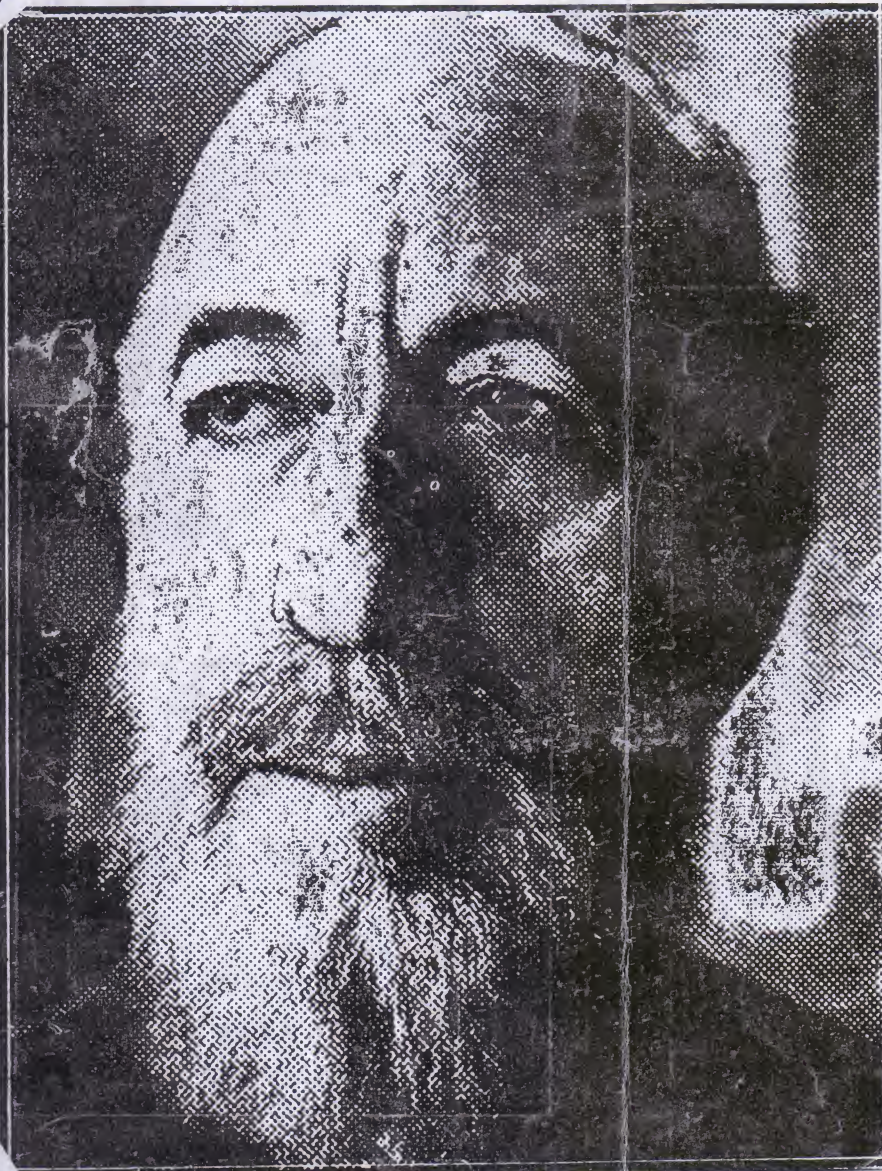
τό κίνημα

15 ΙΟΥΛΙΟΥ 1977

ΤΕΥΧΟΣ 40ον

Προορισμός του Έλληνα εἰς τὸν κόσμον
αὐτὸν, ἦ το καὶ εἶναι εἰς κάθε ἐποχὴν
σήμερα καὶ αὔριον ὁ ἐξανθρωπισμός
τῆς οἰκουμένης

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Χαρακτηριστική

ὄψις

τοῦ ὀλετήρος

...

τῆς Κύπρου

κ. Μ. Μούσκου.

(Ἐδημοσιεύθη στὴν ΕΣΤΙΑ

Αὐγούστος 1973.)

ΔΗΜ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΝΕΑ ΤΑΞΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ 1970

Δρχ.150

ΣΠ. ΖΟΥΡΝΑΤΖΗΣ

ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΔΗΜΑΓΩΓΙΑΣ

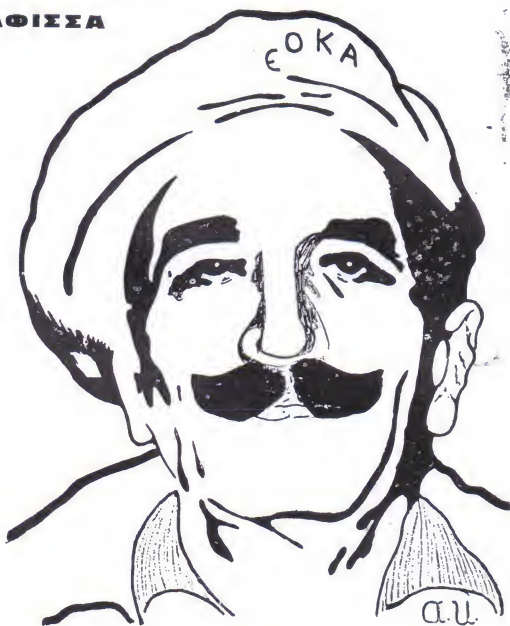
ΑΠΟΓΡΑΦΗ
ΤΗΣ ΤΡΙΤΙΑΣ
74-77

ΑΘΗΝΑΙ 1977

6πρ 300

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΙΣ «ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ»

ΑΦΙΣΣΑ

«Η δευτεριά αποτελείται πάντοτε γύρω από το αίμα !
...Η ύδραυση της ατομικότητας είναι ψευδαίσθηση
και ενοχλείς ΣΑΠΙΛΛΙΣ ΕΘΝΙΚΗΣ και ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ...
...Εκείνοι είναι για νέους άνθρωπος και για νέες
δύσες του παλαιού κόσμου να τους ηττήσουν
ή να τους φονεύσουν»

Ε Ο Π Α

ΑΡΧΗΤΟΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Δρχ. 20

ΑΦΙΣΣΑ

οι Γόρδιοι δεσμοί
δεν λύονται
ΚΟΒΟΝΤΑΙ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ

Δρχ. 50

ΤΟ κίνημα

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΟ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Περίοδος Α' ΕΤΟΣ Β' 1977

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΑ ΠΑΘΗ ΚΑΙ Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

- Οί εκδόσεις 3

ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ

- Άνάγκες και προϋποθέσεις 4

ΤΟΞΟΒΟΛΕΣ

- Ίούλιος 1974: Τό Συμπόσιον 5

ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

- Διεθνισμός 6

ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ

- 'Η σιωπή των συνενόχων 7
- "Ένα έγγραφο που απαγόρευσε
ή Κυβέρνησις κ.κ. Καραμανλή —
Μαύρου — Τσάτσου και ΣΙΑ 8
- Άντι της Κύπρου... Χιλή! 10
- "Ωφείλα νά έχω τὸ θάρρος 19

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

- Χρονικὸν Ἐπιστρατεύσεως 1974 11
- Οί Ὁρδὲς τοῦ «Ἀτίλα» πατοῦν
τὴν Κύπρον μας 17
- Ἀποκλειστικὸ Ντοκουμέντο 22
- Αὐτὸς εἶσαι κ. Μοῦσκο 23

Ἑπεύθυνος Τυπογραφείου Ἰω. Θ. Βράκας
Κομνηνῶν 5 — Τηλ. 6433293

Τὰ Πάθη καὶ ἡ Ἀνάστασις

ΟΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Εἴμαστε μάρτυρες ἀδιάφοροι, ἀνήμποροι ἢ λυσσα-
λέοι τῆς σημασίας καὶ τῆς ἐρμηνείας ποὺ ἔχουν πάρει
οἱ Ἐκδόσεις στὸ «Κράτος τῆς Δημοκρατίας τοῦ 74»,
ἀλλὰ καὶ γενικώτερα στὴν Δύσι, κάτω ἀπὸ τὸ πέλας
τῶν Ἀρμητικῶν Κατεστημένων ποὺ κυβερνοῦν.

Παντοῦ, τρία «συγκροτήματα» μονοπωλοῦν τὴν
πνευματικὴ τροφή τῶν νέων καὶ νεαρῶν βλαστῶν
τῆς Κοινωνίας μας: Οἱ νεοκλασικιστὲς διανοούμενοι —
παρανοούμενοι, τὰ Κομμουνιστικὰ Κόμματα καὶ οἱ
Λαθρέμποροι τοῦ Πνεύματος!

Δηλητηριάξουν συστηματικὰ καὶ μεθοδικὰ ὅλες τὶς
ἡλικίες, ἀπὸ τὴν βρεφικὴ (μὲ δηλητηριασμένα «παι-
δικὰ» παραμῦθια) ὡς τὴν φοιτητικὴ καὶ τὴν ἐπαγ-
γελματικὴ μὲ τὶς ἐπίπλαστες καὶ τεχνητὲς ἀνοησίες
τῶν μαρξιστικῶν μπευροδολῶν...

Αὐτοὶ τουλάχιστον τὸ κάνουν λίγο ἢ πολὺ συνειδη-
τά. Οἱ Λαθρέμποροι τοῦ Πνεύματος ὅμως, μὲ τὶς
«Ἐγκυκλοπαίδειες», τὶς «Ἱστορίες» καὶ τὰ ἐκατομμύ-
ρια «Τεύχη», εἶναι οἱ πιὸ κατὰπτυστοι πωληταὶ τῶν
ιερῶν καὶ ὁσίων, ἢ καὶ τῆς ἀπλῆς ἱστορικῆς ἀλήθειας
καὶ στοιχειώδους ἀντικειμενικότητος!

"Ἄς μὴν ἐκπλαγοῦν ὅταν, στὸ Νέο Κράτος, τὸ Κρά-
τος τῆς Ἀναγεννήσεως, οἱ ἐκδόσεις κάθε εἵδους
ἀποτελέσουν ἀποκλειστικὰ καὶ μόνον δικαίωμα καὶ
καθῆκον τοῦ Ἐθνικοῦ Κράτους. Κι ἂς μὴν νόμισουν
ὅτι θὰ μποροῦν νὰ φωνάξουν ὅτι τοῦτο εἶναι... σχο-
ταδιστικὸ καὶ «ἀντιδημοκρατικὸ»! Στὶς δικές τους
«δημοκρατίες», εἶναι τὸ σύστημα ποὺ ἐπικρατεῖ.

Μᾶς τὸ ἐπέβαλαν... Ὁὰ τὸ ὑποστοῦν....

ΤΟ «ΚΙΝΗΜΑ»

- Τὸ ΚΙΝΗΜΑ συντάσσεται ἀπὸ συντακτικὴ ἐπιτροπὴ
Ἑπεύθυνος σύμφωνα μὲ τὸ νόμο: κ. Κ. Χατζησταύρου
- ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ: ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ (ἐτήσια) Δρχ. 500
(ἐξάμην) Δρχ. 250
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: δοχ. 25. (12)
- ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ: Δρχ. 20.

- ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΙΣ: Βιβλιοπωλεῖο,
"ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ", Ἰννοκράτους 112,
τηλ. 3634932 ΑΘΗΝΑΙ
- ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΤΑΓΕΣ, διὰ
συνδρομῆς πρέπει νὰ ἀποστέλλωνται στὴ
διεύθυνσι τοῦ βιβλιοπωλείου.

Ἀνάγκες

καὶ

προϋποθέσεις

Τρία χρόνια «δημοκρατίας τοῦ 74» ἤρκεσαν γιὰ νὰ ἀποδείξουν ὅτι ὄχι μόνο ὅτι ἡ Χώρα ἔχασε ἓνα ὁκóμη τραῖνο, ἀλλὰ ὅτι πῆρε καὶ τὸ κάρρο τῆς ὀπισθοδρομῆσεως!

Γεννημένη ὑπὸ συνθήκες πού ἀποκρύπτονται ἐπιμελῶς, εἶναι αἰχμάλωτη τῆς ἐπώασεώς της! Ἡ καλλιέργεια τοῦ μίσους κατὰ κάθε ἐθνικῆς ἐκφράσεως καὶ ὅλης σχεδὸν τῆς ἐθνικῆς παρατάξεως, ἡ παράδοσις τῆς Παιδείας καὶ τῶν ἐκφράσεων τοῦ Πνεύματος στοὺς Σλαβομπολσεβίκους καὶ τοὺς πληρωμένους ἢ καιροσκοποὺς καὶ σαλταδόρους τῆς εὐκαιρίας συνοδοιπόρους, ἡ δημαγωγία καὶ ἡ ἀποφυγὴ εὐθυνῶν, ἡ ἀλλοπρόσαλλη οἰκονομικὴ πολιτικὴ, εἶναι τὰ βασικὰ σημεῖα τῆς περιόδου αὐτῆς...

Τὰ ἀποτελέσματα, σὲ ὅλους αὐτοὺς τοὺς τομεῖς εἶναι τραγικά. Ὅσο καὶ ἂν ἀποκρύπτονται ὁκóμη ἀπὸ τὴν Κυβέρνησι, πού «θριαμβολογεῖ» κατὰ ἀνεπίτρεπτο καὶ γιὰ στοιχειώδη σοβαρότητα τρόπο, τὰ ἐπακόλουθα θὰ πληρωθοῦν πολὺ ἀκριβὰ καὶ γιὰ πολλὰ χρόνια ἀπὸ τοὺς Ἕλληνες. Ἡ πτώσις τῶν ἐπενδύσεων, ἡ ἀλόγιστη αὐξήσις τῶν παρεχομένων ἀπὸ τὸ Κράτος ὑπηρεσιῶν (ΔΕΗ, ΟΤΕ, ΕΛΤΑ κ.ο.κ.) ἔδωσαν τὸ σύνθημα καὶ τὸ παράδειγμα, ἐνῶ ἡ ἀνόητη πτώσις τῆς δραχμῆς ἀπὸ τὴν Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ ἔλλειψις ὁποιουδήποτε ἐλέγχου στοὺς μεσάζοντας καὶ τὰ παράσιτα, ἔκαμαν τὸν τιμάρημο νὰ γίνῃ ἐξοντωτικὸς γιὰ τὶς λαϊκὲς τάξεις.

Φυσικὸ ἐπακόλουθο εἶναι, ὅτι μιὰ τεράστια μάζα τῆς Ἑθνικῆς Παρατάξεως ὄχι μόνο δὲν ἀναγνωρίζεται πλέον στὸ κυβερνὸν κόμμα, ἀλλὰ καὶ φθάνει μέχρι τοῦ σημείου νὰ σκέπτεται νὰ δώσῃ «ψῆφο ἐκδικήσεως», νὰ ψηφίσῃ δηλαδὴ τὴν ἀρ'στερὴν παρατάξι, σὲ μιὰ ἀπελπισμένη προσπάθεια νὰ ἀφυπνισθῇ τὸ Ἕθνος μέσω τοῦ χάους!

Ἡ «θέσις» αὕτῃ δὲν εἶναι οὔτε σωστή, οὔτε πρέπουσα. Εἶναι ὅμως πιθανὴ καὶ ἴσως μοιραία, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρξῃ πολιτικὸς ὀργανισμὸς πού νὰ ἐκφράζῃ τὴν ἀφύπνισι τοῦ Ἕθνους.

Ὑπάρχουν δυστυχῶς πολλὰ στοιχεῖα πού ἐργάζονται ἐναντίον τῆς ἀναγκαίας αὐτῆς ἐξελίξεως:

α) Ἡ Κυβέρνησις, πού χρησιμοποιεῖ κάθε θεμιτὸ ἢ ὀθέμιτο μέσον γιὰ ν' ἀποφύγῃ τὸ ἐνδεχόμενον αὐτό. Ἐλέγχοντας τὸ Κράτος, τὰ χρήματα καὶ τὸν τύπο, ἔχει ὀποδυθῇ σὲ μιὰ συνεχῆ ἐκστρατεία τρομοκρατίας κατὰ ὁποιουδήποτε ἐθνικόφρονος ἢ ἐθνικιστικοῦ στοιχείου. Ἐφευρίσκει φανταστικὲς κατηγορίες γιὰ «συνωμοσίες»... Προκαλεῖ συνεχῶς «προβοκάτσιες», τὶς ὁποῖες φορτώνει ὁμέσως στὴν ἐθνικὴ παράταξι, μὲ χεῖμαρρο λάσπης καὶ συκοφαντίας χωρὶς κανένα στοιχεῖο... Μὲ ὑποσχέσεις, ἀπειλές, συκοφαντία, τρομοκρατία, διώξεις αὐθαίρετες καὶ — τελευταία — μὲ τὸν γνωστὸ «πόλεμο νεύρων» περὶ ἐκλογῆς ἀγωνίζεται μὲ ἀπελπισία νὰ ἀποφύγῃ τὴ δημιουργία ἀντιπάλου παρατάξεως. Ξέρει ὅτι ὁ Λαὸς δὲν τὴν θέλει. Ἐλπίζει ὅτι θὰ τὸν περιορίσῃ στὴν ἔλλειψι ἐκλογῆς ἄλλης ἀπὸ τὴν δική της!

β) Οἱ ἴδιοι οἱ πολιτευταὶ τῆς ἐθνικῆς παρατάξεως, πού προσπαθοῦν ὅλοι νὰ «τραθήξουν τὴν κουβέρτα» ἀπάνω τους καὶ νὰ ἐμφανισθοῦν ὁ καθένας μὲ τὸ «δικό του» κόμμα ἢ ὁμάδα, ἐλπίζοντας στὴν μερίδα τοῦ λέοντος, τὴν ὥρα τῶν λογαριασμῶν!

Πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς δὲν ἔχουν τὴν «ἐξωθὶ μαρτυρίαν». Ἄλλοι δὲν ἔχουν τὸ θάρρος τῆς γνώμης τους καὶ μερικοὶ δειλιάζουν. Τέλος, ὑπάρχουν καὶ ἐκεῖνοι πού μεθοῦν μὲ λόγια καὶ παίρνουν τὶς ἐπιθυμίες τους γιὰ πραγματικότητες, χωρὶς νὰ ὑπολογισθοῦν καὶ ἐλάχιστοι πού ἐλπίζουν ἀπλῶς στὸν ἐκβιασμὸ πρὸς τὴν κυβερνητικὴν παράταξι γιὰ προσωπικὸ τους ὄφελος!

Βέβαια ὅλοι αὐτοί, οἱ εἰρηνικοί, εἶναι μειοψηφία. Καὶ εἶναι ἐπίσης βέβαιο ὅτι ὑπάρχουν καὶ ἀντικειμενικοὶ λόγοι, γιὰ τοὺς ὁποῖους ἡ Ἑθνικὴ Παρατάξις θὰ ἐμφανισθῇ ὁπωςδήποτε...

Ὑπάρχουν βασιλεῖς χωρὶς θρόνο. Θρόνοι χωρὶς βασιλεῖα δὲν ὑπάρχουν, λέει ἓνα παλαιὸ γνωμικόν.

Ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἡ μάζα αὕτῃ τῆς Ἑθνικῆς παρατάξεως πού ζητεῖ τὴν στέγη της, εἶναι ἀδύνατο νὰ μὴν ὑπάρξῃ ἡ στέγη. Τὸ 31% τῆς βασιλικῆς παρατάξεως (πού σήμερα εἶναι ἄγνωστο πόσο ἔχει αὐξηθῇ καὶ τὸ 15% τῆς ἄκρας δεξιᾶς, καθὼς καὶ οἱ συνδυασμοὶ τῶν δύο μὲ τοὺς ἀμέτρητους δυσσεστημένους, δημιουργοῦν ἓνα ὑπόβαθρο, πού ποτὲ ἄλλοτε δὲν ἦταν τόσο δελεαστικό!

Τοξοβολίες

Ιούλιος 1974 : Τὸ Συμπόσιον

Λόγω τοῦ ΑΦΙΕΡΩΜΑΤΟΣ στὸ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ 1974 καὶ τῆς εἰσβολῆς τοῦ ΑΤ-ΤΙΛΑ δὲν δημοσιεύονται στὸ παρὸν τεῦχος τὰ ἄρθρα ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, Γράμματα καὶ τέχνες, κινηματικά, χρονογράφημα, καθὼς καὶ ἡ κίνησις τοῦ Πατριωτικοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν. Εἰς τὸ ἐπόμενο θὰ συνεχισθῇ ἡ δημοσίευσις τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων.

Καρκαδοκεῦσαν οἱ «ληστὲς».

Ἀδημονεῦσαν οἱ «διεφθαρμένοι».

Γρύλλιζαν οἱ «χαφιέδες».

Πηγαινοέρχονταν οἱ «ραβασάκηδες».

Περίμεναν οἱ «πανηλίθιοι».

Ὀνειρευόντουσαν τὴν μεγάλη ὥρα, τὴν «πρόσκλησι σὲ γεῦμα», καὶ περίμεναν τὶς τελευταῖες «τακτοποιήσεις» τοῦ οἰκοδεσπότη στὰ «διεθνῇ μαγειρεῖα».

Καὶ ἦλθε ἡ μεγάλη ὥρα καὶ ἔτρεξαν «ὄλοι» μὲ πρόσκλησι ἢ ὄχι.

«Νομοθέτες» οἱ ξιπασμένοι.

«Διοικοῦντες» οἱ φετιχιστὲς καὶ οἱ ὑποκριτὲς.

«Ἰδιώτεροι» οἱ χαφιέδες.

«Ἡρώες» οἱ ραβασάκηδες.

«Πρώτοι» στὴν τάξι οἱ πανηλίθιοι.

Καὶ ἄρχισε τὸ «Μεγάλο Φαγοπότι».

Ἐξω οἱ «Ἀτίλεις» ἔσφαζαν «δούλους».

Ἐσφαζαν τοὺς «Μάτσηδες», τοὺς «Καρκαολῆδες», τοὺς «Δημητρίου» καὶ τοὺς «Αὐξεντίου».

Ὀλεῖ τους ἀδέλφια!..

ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΓΡΗΣ

Προέχει πάντως ἡ σωτηρία τοῦ Τόπου ἀπὸ τοὺς ὀλετῆρες τῆς «ἐθνοσωτηρίας τοῦ 74»...

Προέχει ἡ ἀναζήτησις τῶν πραγματικῶν εὐθυνῶν τοῦ Ἰουλίου 74 καὶ ἡ παραδειγματικὴ τιμωρία τῶν ἐνόχων τοῦ δράματος τῆς Κύπρου...

Προέχει ἡ διακοπὴ — ἡ βιαία διαμονή — τῆς Σλαβομπολσεβικικῆς ἐπιδουλῆς καὶ τῶν πλοκάμων ποὺ τὶς ἐπέτρεψε νὰ δημιουργήσῃ ἡ «δημοκρατία τοῦ 74»...

Προέχει ἡ ἀποκατάστασις τοῦ ἐθνικοῦ γοήτρου στὸ Αἰγαῖο καὶ στὴν Κύπρο...

Προέχει ἡ προετοιμασία τοῦ Κράτους καὶ τοῦ ἔθνους γιὰ τὶς μεγάλες στιγμὲς τῆς κρίσεως τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου, ποὺ ἔρχονται ὀλοταχῶς...

Οἱ προσωπικὲς μακροφιλοδοξίες καὶ οἱ σαλταδορισμοὶ πρέπει νὰ μποῦν στὸ ἐρμάριο.

Ὁ λ ο ι , σ τ ρ α τ ι ῶ τ ε ς τ ο ῦ ἔ θ ν ο υ ς , ἐ ν α ν τ ῖ ο ν τ ῶ ν ὀ λ ε τ ῆ ρ ω ν τ ο υ ... Ἐ κ ε ῖ θ ἄ φ α ν ῇ ἡ ἀ ξ ί α τ ο ῦ κ α θ ε ν ὅ ς !

ΚΑΘΕ 1η

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ

ΚΑΙ 15

Τò νόημα πού έχει ó διεθνισμός στην εποχή μας, áποτελεί σίγουρα áπόδειξι και έκφρασι του παραλογισμού, τής παρακμής και τής καταρρεύσεως. Οί περισσότεροι άπ' αυτούς πού σέ μιá στιγμή θά υποστηρίξουν τόν διεθνισμό, δέν είναι σέ θέσι νά προσδιορίσουν την φύσι του, νά δώσουν μιá ικανοποιητική έρμηνεία του όρου. Ωρισμένες φορές ή σύγχυσι είναι τόσο έντονη πού υποστηρίζουν τελείως αντίθετες έννοιες και πού πολλές φορές προσπαθούν νά συμβιβάσουν τά áσυμβίβαστα.

Ένα άλλο χαρακτηριστικό σημείο είναι ή έκμετάλλευσι του όρου. Η προπαγανδιστική έκμετάλλευσι με σκοπό νά κερδηθούν πολιτικά ώφέλη. Η áκόμα και νά έξυπηρετηθούν ξένα έθνικά συμφέροντα!

Άποτελεί χρέος μας λοιπόν νά παρουσιάσουμε την αντικειμενική πραγματικότητα, έστω και άν αυτή δυσχερεστήση ώρισμένους.

Η άρχική τοποθέτησι του ζητήματος άπό τους διεθνιστές είναι ή έξης: Πρέπει νά τερματισθί ó διαχωρισμός τής ανθρωπότητας σέ κράτη. Πρέπει νά έξαλειφθούν οί έθνικές διακρίσεις και νά άποτελέση óλόκληρος ó κόσμος μιá κοινότητα, χωρίς ανταγωνισμούς και πολέμους. Νά καταργηθούν τά σύνορα και ó κόσμος νά άποτελήται όχι άπό "Έθνη, αλλά άπό άτομα. Κάθε άνθρωπος νά ζή για τόν έαυτόν του. Τότε, λέγουν οί διεθνιστές, θά υπάρξει στόν κόσμο ή ειρήνη και ή άδελφοσύνη.

Του Κώστα Χατζησταύρου

Έχουν όμως σχέση με την αλήθεια τά προηγούμενα; Άνταποκρίνονται στην αντικειμενική πραγματικότητα;

Οί διεθνιστάι διατείνονται ότι ή ανθρώπινη φύσι είναι εύμετάβλητη και εύπλαστη. Έχει άπερίοριστη δύναμι θετικής αναπτύξεως και δέν περιλαμβάνει κανένα στοιχείο, πού νά άποτελή έμπόδιο στην πραγματοποίησι τής «Καλής κοινωνίας» τών λιμπεραλιστών ή τής «άταξικής κοινωνίας» τών κομμουνιστών — διεθνιστών. Υποστηρίζουν ότι τά έμπόδια όφείλονται στην άγνοια και στους κακούς κοινωνικούς θεσμούς πού υπάρχουν στίς σημερινές κοινωνίες.

Πόσες ψευδαισθήσεις όμως κρύβονται πίσω άπό τίς προθήκες τών διεθνιστικών άπόψεων; Πόσες πλάνες και πόσο σημαντική άγνοια τών σημερινών έπιστημονικών άντιλήψεων; Πόση άσχημη είναι ή θέση τών διεθνιστών όταν έρχεται ή στιγμή τής αλήθειας και τής πραγματικότητας;

Η ανθρώπινη φύσι περικλείει στοιχεία εύμετάβλητα αλλά πάντοτε μέσα στα όρια πού καθορίζουν οί κληρονομικές της καταβολές. «Ο άνθρωπος κληρονομεί μιάν óλόκληρον συγχορδιάν ιδιοτήτων. Ένα τμήμα αυτών

— και κυρίως οί πνευματοψυχικές ιδιότητες — όφίστανται κατά τουτο την επίδρασι του περιβάλλοντος, κατά πόσον δηλαδή δίδεται ή δυνατότης νά παιθι όλόκληρος ή σειρά τών συγχορδιών και πώς. Τά στοιχεία όλων των άνθρωπίνων ιδιοτήτων, είτε σωματικής — φυσιολογικής είτε πνευματικής — ψυχικής φύσεως είναι, περιλαμβάνονται εις έν κληρονομικόν άποθεματικόν». Δηλαδή έκτός άπό την άγνοια και τους κακούς κοινωνικούς θεσμούς, πού λέγουν

Ο Έθνικισμός δέχεται την πρόοδο, καλλιεργεί την εξέλιξι τής Έπιστήμης και ένσωματώνει τά πορίσματά της μέσα στην ιδεολογία του.

ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Μιά άνάλυσις του Κώστα Χατζησταύρου στο έπομένο τεύχος.

οί διεθνιστές, υπάρχουν στοιχεία τά όποια όφείλονται στην βιοψυχική, ήθικη και διανοητική δομή του ανθρώπου.

Επίσης υπάρχουν στοιχεία τά όποια όφείλονται στίς συνθήκες του περιβάλλοντος και τους φυσικούς νόμους. Μάλιστα τó σπουδαιότερον έκ τών άναφερθέντων είναι ή βιοψυχική δομή του ανθρώπου.

Άπάντησι στίς άπόψεις τών διεθνιστών άποτελεί ή πράξι και ή πραγματικότητα. Διότι υπάρχουν κράτη τά όποια, έστω και θεωρητικά, έχουν ιδεολογικά ταχθί υπέρ του διεθνισμού. Πώς όμως έχει χρησιμοποιηθί ó διεθνισμός άπό αυτούς; Δυστυχώς για τους άφελείς διεθνιστές χρησιμοποιήθηκε μόνο για προπαγανδιστικούς σκοπούς με στόχο τά Έθνη τους συμφέροντα.

Άλλά άς δεχθούμε την ουτοπία, νά πάσουν νά υπάρχουν οί Έθνικές διακρίσεις και νά άποτελέση όλος ó κόσμος μιá κοινότητα. Ποιός θά είναι τότε ó κοινός συνεκτικός δεσμός; Τι θά συνδέη τότε τους ανθρώπους μεταξύ τους; Άρκει ή ύπαρξι ενός οικονομικού συμβολαίου, για νά έξυπηρετούνται οί έμπορικές σχέσεις, και ή δημιουργία ενός οικονομικού συνεταιρισμού; Κανείς δέν είναι σέ θέση νά υποστηρίξη αυτό. Άλλά και άν άκόμη έπιχειρηθί θά πάσουν νά υπάρχουν οί ανθρώπινες φυλές και οί φυσικές διαφοροποιήσεις; Όπωσδήποτε όχι. Ο άνθρωπος σύνδεσμος. Φυσικό δημιούργημα και πραγματικότητα, είναι ή φυλή, ή φυσική κοινότης. Και άκόμα πιό άπλά είναι ή κοινή καταγωγή, οί κοινές ψυχικές, ψυχολογικές, πνευματικές και σωματικές ιδιότητες, με τά ήθη, τίς παραδόσεις τόν κοινό τρόπο σκέψεως. Κάτι περισσότερο λοιπόν ύπάρχει άπό αυτά πού ισχυρίζονται οί διεθνιστές.

Η ΣΙΩΠΗ ΤΩΝ ΣΥΝΕΝΟΧΩΝ

‘Η άπίστευτη υπόθεσις τῆς «δίκης» τοῦ ξενοδοχοναύρχου καὶ τῆς «Ἑστίας», φωτίζει μὲ σκληρὸ προβολέα τὸ παραπέτασμα μὲ τὸ ὁποῖον οἱ κρατοῦντες προσπαθοῦν νὰ κρύψουν τὰ λίγο ἢ πολὺ γνωστὰ καὶ λίγο ἢ πολὺ ἄγνωστα τραγικὰ γεγονότα τῆς Κύπρου καὶ τὰ «μυστικά» τῆς ἀνόδου τῆς «Δημοκρατίας τοῦ 74»...

‘Ενας ναύαρχος — ποὺ ἔγινε ξενοδόχος (!) — κατηγορεῖ μιὰ ἐθνικόφρονα ἐφημερίδα, χωρὶς νὰ καταλαβαίνει ὅτι ὁ ἴδιος εἶναι ὑπόλογος τοῦ ‘Εθνους γιὰ τὴν ἀχαρακτήριστη — ἐπίσημα — «δράσι» του, τὸ 1974...

Μιὰ δημαγωγικὴ καὶ περιέργη ἐφημερίδα φιλοξενεῖ τὶς κατηγορίες...

‘Ενας δημοσιογράφος ποὺ

δημιουργήθηκε στὴν 7ετία (καὶ γι’ αὐτὸ ἀκριβῶς ἀμείλικτος ἐχθρὸς τῆς!) καταγγέλλει μέσα στὸ δικαστήριο ὅτι ὁ ἴδιος ὁ ὑπουργὸς Δικαιοσύνης τοῦ ἀπηγόρευσε νὰ φέρῃ τὴν ἀπόδειξι τῶν λόγων τῆς συνεντεύξεως τοῦ ναύαρχου — ξενοδόχου!...

Καὶ μπροστὰ στὴν κατάφωρη αὐτὴ ἐπέμβασι τοῦ ὑπουργοῦ γιὰ παρεμπόδισι τοῦ ἔργου τῆς Δικαιοσύνης, τί γίνεται;

Διαμαρτύρεται ὁ Πρόεδρος καὶ ἀναβάλλει διακόπτοντας τὴν δίκην;

‘Οχι! Ἀπαλλάσσει ἀπλῶς τὸν κατηγορούμενο λόγῳ... ἀμφισβησιῶν καὶ σιωπῶ!

Διαμαρτύρεται ἡ Ἀντιπολίτευσις, ποὺ τόσες φορές ἔχει «ἀγανακτήσει» γιὰ τὶς παρεμβάσεις τῆς Κυβερνήσεως στὴν Δι-

καιοσύνη... ὅταν δὲν τὴν συνέφεραν οἱ ἀποφάσεις τῆς;

‘Οχι!... Σιωπᾶ καὶ δὲν ἐνοχλεῖται καθόλου...

Διαμαρτύρεται ὁ Τύπος, ποὺ τόσο πολὺ «ὑπερασπίζει τὶς δημοκρατικὲς ἐλευθερίες»;

‘Οχι!... Σιωπᾶ καὶ ἀγνοεῖ τὸ γεγονός!

‘Η ἀπόδειξις τῆς συνεννοχῆς ὅλων, στὴν σιωπῇ τουλάχιστον, εἶναι παταγώδης πλέον...

Γιατί ἄραγε; Πόσα καὶ τί φοβερὰ ἔχουν νὰ κρύψουν οἱ «Ἡρακλεῖς τῆς Δημοκρατίας»;

‘Όσα τοὺς καταμαρτυροῦν καὶ τὰ γνωστὰ καὶ πάντα... κλειδωμένα στὴν Βουλὴ Ἀρχεῖα τῆς ΕΣΑ;

Λαέ, πότε θὰ ξυπνήσῃ ἡ ὀργή σου;

Διεθνισμός

Μὲ ὅσο καλὴ πρόθεσι καὶ ἂν δῇ κανεὶς τὰ συνθήματα τοῦ διεθνισμοῦ θὰ φθάσῃ στὸ συμπέρασμα ὅτι εἶναι ἀφελῆ, στεροῦνται οὐσίας καὶ εἶναι ἔξω ἀπὸ τὴν πραγματικότητα.

‘Η θέσι μας λοιπὸν ἀπέναντι στὸν διεθνισμό εἶναι σαφέστατα ἀντίθετη. Πιστεύουμε ὅτι ἡ ἀποκοπὴ τοῦ ἀνθρώπου ἀπ’ τὸ φυσικὸ του περιβάλλον καὶ ἡ ἐξατομίκευσί του μὲ τὴν διαστολὴ ποὺ ἐπιφέρει ὁ διεθνισμός, ἀποτελοῦν διαστροφή. ‘Ο διεθνισμὸς μάχεται μὲ τὴν ψυχὴ τῶν λαῶν καὶ ποτὲ δὲν πρόκειται νὰ ἀναδειχθῇ νικητὴς.

Ποῖες εἶναι ὅμως οἱ συνέπειες τῆς ἀρνήσεως τοῦ διεθνισμοῦ; Πρόκειται νὰ ἀπομονωθοῦμε, νὰ γίνουμε ἐσωστρεφεῖς καὶ νὰ διακόψουμε τὶς ἐπαφὲς μὲ τοὺς ἄλλους λαούς; Αὐτὸ δὲν ἀνταποκρίνεται οὔτε στὶς προθέσεις, οὔτε στὸν χαρακτήρα μας, οὔτε πολὺ περισσότερο στὴν ἱστορικὴ ἀποστολὴ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, στὴν ὁποία πιστεύουμε. Διότι ὁ Ἑλληνισμὸς εἶναι ἀπὸ τὴν φύσιν τοῦ ἐξωστρεφῆ καὶ φωτοδότης καὶ ἐξανθρωπιστής. Αὐτὸ ποὺ μαχόμεθα εἶναι ἡ ξενομανία. ‘Ο μιμητισμὸς ποὺ δὲν ἀνταποκρίνεται στὴν ψυχὴ τοῦ λαοῦ μας. ‘Η ἐπικλῆσι τῶν ξένων γιὰ τὴν σωτηρίαν μας. Ἀλλὰ ἐπίσης μαχόμεθα καὶ τὴν ξενοφοβία. Τὴν δογματικὴ καὶ χωρὶς μελέτη ἀπόρριψιν τῶν προόδων τῶν ἄλλων λαῶν. ‘Ο Ἑθνικισμὸς παρίσταται ἀντίθετος καὶ πολέμιος τοῦ διεθνισμοῦ, πιστεύει ὅτι οἱ μορφωτικὲς, πολιτιστικὲς καὶ

ἐπιστημονικὲς σχέσεις μεταξύ τῶν λαῶν εἶναι ἀπαραίτητες. Ἀρνεῖται ὅμως μὲ ὅλη τὴ δύναμί του τὴν ἐξάρτησι καὶ τὴν προσβολὴ τῆς Ἑθνικῆς Ἀνεξαρτησίας καὶ ἀξιοπρεπείας. Στὸ σημεῖο αὐτὸ θρίσκεται ἡ σωστὴ τοποθέτησι τοῦ ζητήματος.

Αὐτὸ ποὺ ἔχει προωρήσει ἐπικίνδυνα εἶναι ἡ διεθνιστικὴ προπαγάνδα. Δὲν διστάζουν νὰ διαστρεβλώνουν καὶ νὰ πλαστογραφοῦν τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν πραγματικότητά. Παράδειγμα ὁ Ἑθνομάρτυς Ρήγας Φερραῖος. Σχετικὰ μὲ τὸ παράδειγμα αὐτὸ ὁ Κ. Σαρδελῆς στὸ βιβλίον του «Συναξάρι τοῦ Γένους» γράφει: «Ἡ προσπάθεια νὰ δώσουν στὸ ἔργο καὶ στοὺς ἀγῶνες τοῦ ἐθνομάρτυρα Θεσσαλοῦ, διεθνιστικὸ χαρακτήρα, ἀναθερμαίνεται κάθε φορὰ ποὺ οἱ ἐχθροὶ τοῦ Γένους ἀνατρέχουν στὸ παρελθόν, ὅπου, ἀφοῦ λεηλατήσουν καὶ πλαστογραφήσουν τὴν ἱστορίαν, ἐπανέρχονται γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσουν τὶς προπαγανδιστικὰς τοὺς ἀνάγκες ἐκείνης τῆς στιγμῆς». Πιο κάτω, στὸ ἴδιο βιβλίον ὁ κ. Κ. Σαρδελῆς φθάνει στὸ συμπέρασμα: «Κι’ ἀπ’ αὐτὴ τὴν πλευρὰ ὁ Ἑθνομάρτυρας Θεσσαλὸς εἶναι ἕνας Ἑθνικιστὴς ὡς τὸ κόκκαλο...».

Εἶναι θέβαιο ὅτι ὁ διεθνισμὸς δὲν ἔχει σοβαρὰ στηρίγματα. Ἡ προπαγανδιστικὴ προβολὴ τοῦ ὅρου, μὲ σκοπὸ πολιτικὰ ὠφέλη, ἔχει ἀποκαλυφθῇ. Ἡ θέλησι καὶ ἡ ἀπόφασί τοῦ Ἑθνικισμοῦ εἶναι νὰ ἐξαλειφῇ μὲ ὅλες του τὶς δυνάμεις κάθε τι ἐκφωτισμένο καὶ νὰ βοηθήσῃ στὴν ἐπαλήθευσιν κάθε αἰωνίας καὶ φυσικῆς ἀλήθειας.

ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΟ

Ένα έγγραφο πού απαγόρευσε η κυβέρνηση κ.κ. Καραμανλή-Μαύρου - Τσάτσου και ΣΙΑ

Η «Δημοκρατία του 74» χύνει κροκοδείλια δάκρυα για την «προδοσία στην Κύπρο» όπως λέει. Πού όμως βρίσκεται η προδοσία και ποιοι είναι οι προδότες; Οι εκπρόσωποι και οι φορείς της «Δημοκρατίας του 74» ξέρουν την απάντησι αλλά δεν τολμούν να την ανακοινώσουν στον Έλληνικό Λαό. Με το πρόσχημα της Έθνικης Ασφαλείας δεν ανοίγουν τον λεγόμενο «Φάκελλο Κύπρου». Αδιάντροπα όμως αφήνουν να σπιλώνεται με την βρώμικη μέθοδο του ψιθύρου ή υπόληψι και η αξιοπρέπεια Έλλήνων αξιωματικών. Το

KINHMA ξέρει τι ακριβώς συνέβη κατά το διάστημα από της 20ης έως 23ης Ιουλίου και προκαλεί την Κυβέρνησι και τα κόμματα να προχωρήσουν στο άνοιγμα του «Φακέλλου της Κύπρου».

Αποκαλυπτικό για τα τραγικά γεγονότα Ελλάδος - Κύπρου κατά το δραματικό τριήμερο του Ιουλίου 1974 είναι το υπόμνημα του γνωστού δικηγόρου Γεωργίου Άλφαντάκη προς την εισαγγελία Πλημμελειοδικών Αθηνών. Σ' αυτό αποκαλύπτονται πράξεις των τότε διοικούντων το στράτευμα — Μπονά-

νου, Γαλατσάνου, Άραπάκη, Παπανικολάου — πού έγγιζουν τα όρια της εσχάτης προδοσίας. Είναι αξιοσημειωθή ότι οι ανωτέρω πρωτοστάτησαν για την επάνοδο των πολιτικών. Το υπόμνημα Άλφαντάκη ουδέποτε διεφύσθη. Την 8ην Οκτωβρίου 1974 πού κατετέθη, η «Δημοκρατία του 74» απηγγέλυσε την δημοσίευσί του. Το KINHMA στη συνέχεια δημοσιεύει αποσπάσματα του υπομνήματος αυτού, με την πεποίθησι ότι έτσι συμβάλλει στην αποκατάστασι της αληθείας γύρω από τα δραματικά για τον Έλληνα γεγονότα του Ιουλίου του 1974.

Α. Μετά την ενέργειαν κατά του Μακαρίου ό Άρχηγός των Ένόπλων δυνάμεων στρατηγός Γρηγόριος Μπονάνος, προειδοποιήθη και ενημερώθη άρκούντως διά την επικείμενην τουρκικήν εισβολήν και δή:

α) Δι' επανειλημμένων σημάτων του βοηθού Στρατιωτικού Ακολουθού της Έλληνικής Πρεσβείας του Λονδίνου (άπό 15 έως 19 Ιουλίου '74) ταγ/χου κ. Αθανασίου Περίκη.

β) Υπό του Έλληνας ταξιάρχου κ. Σωτηριάδη, υπηρετούντος εις τό Άρχηγείον του ΝΑΤΟ Σμύρνης, όστις ενημερώθη υπό του Αμερικανού Στρατηγού - Διοικητού των Δυνάμεων ΝΑΤΟ Νοτίου Εύρώπης, περί της πραγματοποιήσεως τουρκικής εισβολής εις Κύπρον, έντός 48 ώρων, με την έντολήν όπως ενημερώση τόν Έλληνα Άρχηγόν των Ένόπλων Δυνάμεων. Ο Ταξίαρχος κ. Σωτηριάδης έσπευσε εις την Ελλάδα και ενημέρωσε την 18 - 7 - 1974 τόν κ. Μπονάνο.

γ) Υπό του Γεν. Έπιτ. Έθνοφρουράς, όπερ άπό του παρελθόντος έτους είχεν ενημερωθεί λεπτομερώς υπό Βρεταννού αξιωματικού, περί του τουρκικού σχεδίου εισβολής, όπερ και πράγματι έφηρμόσθη υπό των εισβολέων τελικώς.

δ) Από την Ναυτικήν Διοίκησιν Κύπρου, άπό της 10ης νυκτερινής της 19ης Ιουλίου 1974, ήτις διά του Διοικητού αυτής αντιπλοιάρχου κ. Γ. Παπαγιάννη, είδοποίησε τόν κ. Μπονάνο, περί κατευθύνσεως της τουρκικής άρμάδας προς τας άκτάς της Κυρηνείας.

ε) Από τό Γεν. Έπιτ. Έθνοφρουράς και την Ναυτικήν Διοίκησιν Κύπρου τας πρώτας πρωϊνάς της 20ης Ιουλίου 1974, με την πολεμικήν κραυγήν: «Εύρίσκονται εις άπόστασιν 20 μιλίων, πλησιάζουν 15... 10... 5... έφθασαν».

Β. Παρά ταύτα τό Άρχηγείον Ένόπλων Δυνάμεων ήγνόησε την προειδοποίησιν και δεν ένίσχυσε την Κυπριακήν Έθνοφρουράν κατά τό πενήνήμερον, άπό 15 έως 20 Ιουλίου 1974 και ΕΔΕΧΘΗ ΤΗΝ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ 700 έμπείρων άνδρών της ΕΛΔΥΚ, την 18 έως 29 Ιουλίου 1974, υπό άπείρων κληρωτών, άγνωσούντων και τας τοπικάς Κυπριακάς συνθήκας.

Μερική και όχι γενική έπιστράτευσις

Ε. Η Κυβέρνησις και ή «Έπανάστασις της 25ης Νοεμβρίου 1973» άπεφάσισαν και διέταξαν μερικήν έπιστράτευσιν, την 20ην Ιουλίου 1974, ήτις ήρξατο έφαρμοζομένη άπό της 9ης πρωϊνής ώρας. Αυτήν άπήτουν αι

περιστάσεις και τα στρατιωτικά δεδομένα. 'Ο στρατηγός Μπονάνος, μετά των επιτελών του, την 11ην πρωινήν, της αὐτῆς ἡμέρας (20-7-74) ΑΠΕΦΑΣΙΣΕ τὴν γ ε ν ι κ ῆ ν ἐπιστράτευσιν, ΔΙ' ΑΛΛΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ.

ΣΤ. Τὴν 21ην 'Ιουλίου 1974, ἡμέραν Κυριακὴν, συνήλθεν, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας κ. Γκιζίκη, τὸ Συμβούλιον 'Εθνικῆς 'Ασφαλείας τῆς Χώρας. 'Η ἡγεσία τοῦ 'Εθνους, κατὰ τὰς στιγμὰς ἐκεῖνας.

Συμμετέσχον: οἱ κ.κ. Γκιζίκης, 'Ανδρουτσόπουλος, Μπονάνος, Γαλατσάνος, 'Αραπάκης, Παπανικελάου καὶ ὁ ταξίαρχος τότε κ. Δημήτριος 'Ιωαννίδης.

'Ενημερώθησαν:

α) 'Υπὸ τοῦ 'Αρχηγοῦ τοῦ Ναυτικοῦ ἀντιναύρχου κ. 'Αραπάκη, εἰπόντος:

«Εὐρίσκονται πρὸ τῶν ἀκτῶν τῆς Κυρηνείας με ΔΥΟ ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ (τσέπης, γερμανικά), ἐξωπλισμένα διὰ 24 τορπιλλῶν - πυραύλων ἑκαστον. 'Εχὼ τὰ 11 τουρκικὰ πλοῖα τῆς ἀποβάσεως εἰς τὰ περισκόπια καὶ τὰ σκόπευτρα. Λογικῶς καὶ μαθηματικῶς δὲν δύναται νὰ ἐκφύγη οὐδὲν τουρκικὸν πλοῖον. (Κυθερνῆται τῶν ὑποβρυχίων γνωστοὶ πλωτάρχαι τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ). 'Εχὼ λόβει πρόνοιαν καὶ διὰ τὸν ὑπόλοιπον τουρκικὸν στόλον.

β) 'Υπὸ τοῦ 'Αρχηγοῦ 'Αεροπορίας κ. Παπανικελάου, εἰπόντος: Τὰ «Φάντομς» εὐρίσκονται εἰς τὴν Κρήτην καὶ φέρουν βόμβας - πυραύλους ἐκ τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ γλυτώσουν τὰ τουρκικὰ πλοῖα:

(ΔΥΟ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ:

Οἱ Τοῦρκοι δὲν εἶχον τὰ μέσα ἀνασχέσεως οὔτε τῶν δύο ὑποβρυχίων, οὔτε τῶν «ΦΑΝΤΟΜΣ», ΔΙΟΤΙ:

1. Τὰ ἐν λόγῳ ὑποβρύχια, πλέοντα εἰς βάθος 100 μέτρων καὶ με ταχύτητα 21 - 22 μίλλια ἡμερησίως ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης - κοινὸν μυστικὸν - δὲν δύναται νὰ ἐπισημανθοῦν ὑπὸ τῶν τουρκικῶν ἀντιτορπιλικῶν - καταστροφῶν. Διότι τὰ ἡχοηλεκτρικὰ ὄργανα αὐτῶν, μετὰ τὴν ταχύτητα τῶν 18 μιλίων ΔΕΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ.

2. Οἱ Τοῦρκοι ἐστεροῦντο «Φάντομς» καὶ ΟΥΔΕΝ ΕΤΕΡΟΝ ΜΕΣΟΝ ΑΝΑΣΧΕΣΕΩΣ τῶν ἐλληνικῶν «Φάντομς» διέθετον).

γ) 'Υπὸ τοῦ 'Αρχηγοῦ Στρατοῦ κ. Γαλατσάνου εἰπόντος: Εἰς τὸν 'Εβρον ἐμεθα ἑτοιμοὶ διὰ βολὰς πυροβολικοῦ. 'Η ἄμυνα αὐτοῦ εἶναι πλήρως καὶ μαθηματικῶς ἐξησφαλισμένη. Οἱ Τοῦρκοι δὲν δύναται νὰ περάσουν».

Ζ. ΑἰΤΟΦΑΣΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΓΗ τῆς ἡγεσίας τοῦ 'Εθνους: «Κύριε 'Αραπάκη, τὴν πρωΐαν τῆς Δευτέρας 22 'Ιουλίου 1974, ὅτε θέλει ἀρχίσει ἡ κυρία ἀπόβασις τῶν Τούρκων, θυθίσατε τὰ πρὸ τοῦ λιμένος τῆς Κυρηνείας, εὐρισκόμενα εἰς συγκέντρωσιν, τουρκικὰ ἀποβατικά καὶ λοιπά σκάφη τοῦ ἐχθροῦ».

«Κύριε Παπανικολάου, κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν ἀπεστείλατε ἕξ (6) «Φάντομς» ἀπὸ Κρήτης εἰς Κυρηνεῖαν (Διάρκεια πτήσεως ἀπὸ Κρήτης εἰς Κύπρον 9') καὶ πλήξατε τὰ τουρκικὰ σκάφη». Κύριε Γαλατσάνε, ἀρχίσατε βολὰς πυροβολικοῦ εἰς τὸν 'Εβρον, δι' ἀντιπερισπασμόν. 'Οχι ΑΛΛΗ ΕΠΙΠΘΕΪΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ κατὰ τοῦ τουρκικοῦ ἐδάφους».

«Κύριε Μπονάνε, ἐποπτεύσατε τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν».

Η. Μετὰ ταῦτα ἐλύθη ἡ συνεδρίασις τοῦ 'Εθνους ΧΩΡΙΣ ΟΥΔΕΜΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ Ν' ΑΛΛΑΞΗ.

Θ. Τὴν πρωΐαν τῆς Δευτέρας 22 'Ιουλίου '74:

α) 'Ο κ. 'Αραπάκης διέταξε ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΣ ΤΑ ΔΥΟ ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΝΑ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΥΝ ἐκ Κύπρου, καταλείποντα τὸν ἐχθρὸν ἐλεύθερον καὶ ἀνενόητον νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν — στρατιωτικῶς ἀστειάν — ἀπόβασίν του.

β) 'Ο κ. Παπανικολάου ἐσταμάτησε τὰ 6 «Φάντομς» εἰς τὴν Κρήτην, με ἀποτελεσμα αἱ 'Ελληνοκυπριακαὶ δυνάμεις νὰ σφυροκοποῦνται ἀνηλεῶς ὑπὸ τῆς ἀπαιδεύτου τουρκικῆς ἀεροπορίας, λέγων, ἀπευθυνόμενος καὶ πρὸς κατωτέρους ἀξιωματικούς: «Πῶς νὰ στείλω «Φάντομς»; Οἱ Βούλγαροι εἶναι ἑτοιμοὶ νὰ μᾶς ἐπιτεθοῦν. 'Εχουν συγκεντρωθεῖ εἰς τὰ σύνορα. Θὰ πάθωμεν συμφοράν». 'Ενῶ τοῦτο ΗΤΟ ΑἰΤΟΛΥΤΩΣ ΑΝΑΚΡΙΒΕΣ.

γ) 'Ο κ. Γαλατσάνος δὲν ἐπέτρεψε τὰς βολὰς πυροβολικοῦ.

δ) 'Ο κ. Μπονάνος συνετόνισε τὰς ἐνεργείας τῶν τριῶν ἀρχηγῶν τῶν 'Επιτελείων του διὰ νὰ... προληφθῇ ἡ ΠΛΗΡΗΣ ΚΑΙ ΔΙ' ΕΛΑΧΙΣΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΘΥΣΙΩΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΕΙΣΒΟΛΗΣ.

Μερικαὶ πρόσθετοι βαρυσήμαντοι λεπτομέρειαι

...δ) 'Ο 'Αμερικανὸς ὑφυπουργὸς κ. Σίσκο, τὸν ὁποῖον ἠρνοῦντο πλέον νὰ δεχθοῦν, ἀπὸ τὴν 20ην 'Ιουλίου 1974 καὶ ἐντεῦθεν, οἱ κ.κ. Γκιζίκης καὶ 'Ανδρουτσόπουλος, ἄς ἐπιτηρητὴν τῶν Τουρκοαμερικανῶν, συνηγάτο τὴν 21ην 'Ιουλίου '74 καὶ μετὰ τὴν προαναφερθεῖσαν σύσκεψιν τῆς 'Ηγεσίας τοῦ 'Εθνους, ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ΜΕΤΑ ΤΩΝ

Συνέχεια ὀπισθεν

ΑΝΤΙ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ... ΧΙΛΗ!

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1974. Οί τυμβω-
ρῦχοι τῶν νεκρῶν μας. Οί σαδι-
σταί τοῦ αἵματος καί τοῦ ἐγκλή-
ματος κομμουνισταί, ξεθαρρεμέ-
νοι ἀπό τή στάσι τοῦ πολιτικοῦ
κατεστημένου πού μέ τή χαρα-
κτηριστική του ξεδιαντροπιά,
εὐδαιμονοῦσε στά προεόρτια τῆς
παραλαβῆς τῆς κυβερνητικῆς ἐ-
ξουσίας στόν τόπο μας, εἶχαν
τό θράσος νά διοργανώσουν
«Συγκέντρωση συμπαρατάσεως
γιά τή Κύπρο καί τή Χιλή»!

Τόπο, γιά τή μακάθρια πρω-
τοβουλία τους (;), διάλεξαν τόν
ἐμπροσθεν τῶν Προπυλαίων τοῦ
Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, χώρο.

Τά καταδακρυσμένα μάρμα-
ρα, σκεπάστηκαν ἀπό τά κόκ-
κινα πανώ, καί τά πρόστυχα αἰ-
μοχαρῆ σφυροδρέπανα τῶν σλα-
βομπολοσεβίκων προδοτῶν πού
ἀνεμπόδιστα παρέσυραν τοὺς
φιλοταγμαριστές, ἀκάπνους ὅπα-

δούς τους στό ξέφρενο γλέντι
τῆς ξενόδουλης λατρείας των.

Τά χωνιά ἐπνίξαν τόν πόνο
καί τά μαρτύρια τῶν ἀδελφῶν
μας πού ἐκείνη τήν στιγμή θυ-
σιάζονταν στήν Κύπρο ἐγκατα-
λελειμμένοι ἀπό τό... «ἐθνικό»
κέντρο!

Ἀνυπεράσπιστοι οἱ Κύπριοι
ἀδελφοί μας, ἔχαναν ἕνα πρὸς
ἕνα, τιμῇ, ὑπερηφάνεια, περιου-
σία καί ζωή, στή μαρτυρική Με-
γαλόνησο, κάτω ἀπό τίς ἐπε-
κτατικές βαρβαρικές ἐπιδρομές
τῶν τούρκων εἰσβολέων.

Καί οἱ «φερέλπιδες», λακέδες
τῆς Μόσχας καί τοῦ Πεκίνου,
πλαισιωμένοι ἀπό τοὺς συνοδοι-
πόρους βλάκες πού φανέρωσαν
τά μουσούδια τους στό κλίμα
τῆς Ἑθνικῆς μειοδοσίας πού
τοὺς ἔτρεφε τὸ κατεστημένο,
ξεφώνιζαν συνθήματα μόνο, γιά
τὴν ἐπιστροφή... τῆς «δημοκρα-
τίας» στή Χιλή.

Μάλιστα, ἡ Χιλή ἐνδιέφερε
τοὺς προδότες τῶν Ἀθηνῶν ὅ-
ταν οἱ Ἕλληνες τῆς Κύπρου πέ-
θαιναν κάτω ἀπό τίς «εἰρηνικές»
ὀδίδες τῆς «δημοκρατίας» τοῦ
Ἑτσεβίτ.

Γιά τὴν Χιλή προωρίζοντο τὰ
ὕφαρπαγέντα μέ δόλο, χρήματα
τῶν ἀφελῶν πού συνέδραμαν
τοὺς ἐπιθεωρησιακοὺς κλαοθμη-
ρισμοὺς τῶν «εἰσπρακτόρων»
τοῦ Κ.Κ.Ε.

Μόνο πού οἱ ἀδελφοί μας στή
Κύπρο πέθαιναν διασμένοι καί
ξεσπιτωμένοι ἀπό τοὺς τούρ-
κους φονιάδες.

Καί οἱ Ἑλλαδίτες ἐκοιμῶντο,
τὸν ὕπνο τῆς βλακειάς, πού τοὺς
προσέφερε ἄπληστα τὸ ναρκω-
μένο ἀπὸ τὴν «πολιτικὴ ἡρωίνη»
πολιτικὸ κατεστημένο τοῦ σή-
μερα.

ΕΧΟΥΝ ΟΜΩΣ ΟΙ ΚΑΙΡΟΙ
ΓΥΡΙΣΜΑΤΑ.

κ.κ. ΜΠΟΝΑΝΟΥ ΚΑΙ ΑΡΑΠΑΚΗ.

Εἰς τό γραφεῖον τοῦ κ. Μπονάνου — ἀγνω-
στον ποῖος τὸν ἐπῆγεν — ἠκούσθη λέγων:
«Σταματήσατε τὸν στόλον καί τὴν ἀεροπορίαν
σας καί ΣΑΣ ΥΠΟΣΧΟΜΑΙ ΝΑ ΥΠΟΧΡΕΩΣΩ-
ΜΕΝ ΤΟΥΣ ΤΟΥΡΚΟΥΣ ΝΑ ΕΠΙΣΤΡΕΨΟΥΝ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ».

ε) Ὁ ἀντιστράτηγος κ. Λάμπρος Σταθόπου-
λος, Διοικητὴς τῆς ΚΥΠ τότε, ἀνέφερε εἰς τὴν
Ἑγεσίαν ὅτι εἶχε τὴν πληροφορίαν ὅτι ὑπῆρχε
συγκέντρωση Βουλγαρικοῦ στρατοῦ εἰς τὰ Ἑλ-
ληνοβουλγαρικὰ σύνορα καί ἀεροσκαφῶν τύπου
«ΜΙΓΚ». Οἱ ἐπιτελεῖς τοῦ στρατηγοῦ κ. Γαλα-
τσάνου, ὑποψιασθέντες δολίαν προέλευσιν τῆς
πληροφορίας, ἠρώτησαν σχετικῶς τὰ ἀρμόδια
κλιμάκια τῆς ΚΥΠ, τὰ ὁποῖα τὴν διέψευσαν.
Ἐπεκοινώνησαν ἀκολούθως μέ τὰ 2α γραφεῖα
τῶν Ταγμάτων τῆς Ἑλληνοβουλγαρικῆς μεθο-
ρίου καί ταῦτα ὅχι μόνον διέψευσαν τὴν πληροφο-
ρίαν τοῦ κ. Σταθοπούλου, ἀλλὰ εἶπον ὅτι οἱ
Βούλγαροι εἶχον ἀραιώσει ἐσχάτως τὰς μεθορια-
κὰς φρουράς των. (Πρόσθετος λεπτομέρεια: Ὁ
κ. Σταθόπουλος εἶχε τὴν πληροφορίαν ἀπὸ ἀγ-

γλοαμερικανικὰς πηγὰς).

στ) Ὁ ἀντιστράτηγος κ. Ἀγαμέμνων Γκρά-
τσιος, Διοικητὴς ΑΣΔΕΝ συνέδραμε τότε τοὺς
κ.κ. Σταθόπουλον καί Παπανικολάου εἰς τό θέ-
μα τῶν Βουλγάρων, λέγων ἐνώπιον ἀξιωματικῶν,
κατὰ τὴν 21ην καί 22αν Ἰουλίου 1974: «Οἱ Βουλ-
γαροὶ θὰ μῶς πάρουν τὴν Θεσσαλονίκην. Ὁ
Στρατός μας δέν ἀντέχει. Οἱ ἐπίστρατοι εἶναι
διαλελυμένοι καί δέν ἔχουν ἡθικόν». Ὅτε ἡρω-
τήθη ὑπὸ ταγματάρχων τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου
πῶς δύναται νά λέγη τοιαύτας ἀνακριθείας ὅταν
ἔχει καί ὁ ἴδιος ἐπιστράτους εἰς τὴν ΑΣΔΕΝ
καί γνωρίζει ὅτι πάντα ταῦτα ἦσαν ἀνακριθῆ.
... ΤΟΝΙΖΩ ΙΔΙΑΙΤΕΡΩΣ ΟΤΙ ΤΑ ΑΝΩΤΕΡΩ
ΕΙΣΙΝ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΑΚΡΙΒΗ.

Τὴν ἀλήθειαν καί ἀκρίβειαν αὐτῶν, πέραν τῶν
λοιπῶν στοιχείων καί ἀνεξαρτήτως τῶν ἐχόντων
κατὰ τό παρελθόν συναφῆ ἀρμοδιότητα ἑκατον-
τάδων μαρτύρων γενναίων ἀξιωματικῶν, ΔΥΝΑ-
ΤΑΙ ΑΣΦΑΛΩΣ ΝΑ ΒΕΒΑΙΩΣΗ καί ὁ ἐντιμὸς
στρατιώτης Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας στρα-
τηγός κ. Φαίδων Γκιζίκης.

Γ. ΑΛΦΑΝΤΑΚΗΣ

ΧΡΟΝΙΚΟΝ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΕΩΣ 1974

**Συγκλονιστικά στιγμιότυπα
από τὸ μεγαλειὸ τοῦ Λαοῦ μας
στήν πρόσκλησι τῆς Ἱστορίας, τὴν 20ὴν Ἰουλίου 1974**

Τὶ πρωϊνὲς ὥρες τῆς 24ης Ἰουλίου 1974 ὁ «ἀπὸ μηχανῆς θεὸς» εἶχε εὐρεθῇ. Ὁ κ. Καραμανλῆς ὠρκίζετο πρωθυπουργός. Μέχρι τότε οἱ Τούρκοι στὴν Κύπρο οὐσιαστικὰ ἡττῶντο. Μετὰ ἀπὸ ἓνα περίπου μῆνα «Δημοκρατίας 74» κατεῖχαν τὸ 40% τοῦ Κυπριακοῦ ἐδάφους. Ὁ «ἀπὸ μηχανῆς Θεός» εἶχε δώσει τὴν λύσι. Τὸ δράμα τοῦ Κυπριακοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐγένετο τώρα ἀκόμη μεγαλύτερο.

Τί εἶχε φταίξει; Ποιοὶ εἶχαν προδώσει; Οἱ πολιτικοὶ προσπάθησαν νὰ ρίξουν τὸ φταίξιμο στοὺς στρατιωτικούς. Ὁ τύπος προσπάθησε καὶ προσπαθεῖ μὲ λύσσα νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ὁ λαὸς μας τὸν Ἰούλιο τοῦ 1974 δὲν ἤθελε νὰ πολεμήσῃ. Ὅτι τὸ ἠθικὸ τοῦ στρατοῦ ἦταν πεσμένο. Ὅτι οἱ Ἕλληνες δὲν ἡσθάνοντο τὴν ἀνάγκη νὰ βοηθήσουν τοὺς ἀδελφούς Κυπρίους στὸν ἀνισο ἀγῶνα ποὺ ἔδιδαν ἐναντίον τοῦ προαιωνίου ἐχθροῦ. Εἶναι ἀλήθεια αὐτό;

Ἐμεῖς, μαζί μὲ ὅλους τοὺς ἀπλοὺς Ἕλληνες, ἀσχέτως κομματικῆς παρατάξεως, ξέρομε τὴν ἀλήθεια! Ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἀπ' τὸ πρωῒ τῆς 20ῆς Ἰουλίου ζοῦσαν μὲ ἐκδηλῆ ἀγωνία τίς τραγικὲς στιγμὲς τῶν Ἑλλήνων τῆς Μεγαλονήσου. Ἡ κάθε σφαῖρα, τὸ κάθε θῆμα ποὺ ἔρριχναν οἱ Τούρκοι στὴν Κύπρο ἦταν σφαῖρα καὶ θῆμα στὶς καρδιὲς καὶ στὰ σώματα τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἐλεύθερης Ἑλλάδος. Ἐκεῖνες τίς στιγμὲς —δὲν ὑπῆρχαν Κύπριοι καὶ Ἕλληνες. Ἐκεῖνες τίς στιγμὲς δὲν ὑπῆρχαν παρὰ μόνο ψυχὲς ἠθικὰ ἀδελφωμένες ἐδῶ καὶ στὴν Μεγαλὸνῆσο, ἔτοιμες νὰ ἐξοντώσουν τὸν ἐχθρὸ μὲ τὴν ἡγεσίαν τῆς κοινῆς πατρίδος τὸ πρόσταζε.

Τὸ ἠθικὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ποτὲ ἄλλοτε δὲν ἦταν καλύτερο. Οἱ πόθοι αἰῶνων ξυπνοῦσαν μέσα στὶς ἀπλὲς ψυχὲς τῶν στρατιωτῶν μας καὶ τοὺς ἐδειχναν τὸ δρόμο τοῦ καθήκοντος καὶ τοῦ χρέους. Χαρακτηριστικὰ εἶναι τὰ λόγια τοῦ μόνου διασωθέντος Ἑλλαδίτου καταδρομέως Ἀθανασίου Ζαφειρίου, μετὰ τὴν δραματικὴν κατάρριψι, ὑπεράνω τοῦ ἀεροδρομίου τῆς Λευκωσίας, ἐνὸς μεταγωγικοῦ ἀεροσκάφους τῆς ἀεροπορίας μας:

«Ἦταν ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς, 21ης Ἰουλίου. Ἦμουν ὁδηγὸς σὲ στρατιωτικὸ αὐτοκίνητο καὶ ἔφθασα στὸ στρατόπεδο Μάλεμε Χανίων φορτωμένος μὲ στρατιωτικὰ ὑλικά. Εἶδα τοὺς συναδέλφους μὲ πλήρη πολεμικὴ ἐξάρτισι.

— Τί συμβαίνει; Ρώτησα.

— Φεύγουμε γιὰ τὴν Κύπρο.

Ἀφῆσα τὸ αὐτοκίνητο καὶ ἔτρεξα νὰ ἐτοιμασθῶ. Σὲ λίγα λεπτὰ θρέθηκα στὴν γραμμὴ μὲ τοὺς ὑπολοίπους. Ὁ ἐνθουσιασμός ἦταν μεγάλος. Μπήκαμε σὲ στρατιωτικὰ λεωφορεῖα καὶ ξεκινήσαμε γιὰ τὸ ἀεροδρόμιο Χανίων.»

Ὅταν δὲ τὰ ἄλλα 11 μεταγωγικά κατάφεραν νὰ προσγειωθοῦν στὴ Λευκωσία οἱ ἡρώικοι ἄνδρες τῶν ΛΟΚ τῆς 35ης μοίρας, ἀπηύθυναν στοὺς Κυπρίους Ἐθνοφρουροὺς τὰ λόγια: «Τί γίνεται, ρε παλληκάρια; Πῶς πάει ἡ κατάστασις ἐδῶ μὲ τοὺς Τούρκους; Θάρρος! Τώρα ποὺ φθάσαμε ἐμεῖς, ὅλα θὰ διορθωθοῦν...

Αὐτὸ ἦταν τὸ ἠθικὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ!

Ἀλλὰ ἐνῶ στὸ στρατὸ ὁ ἐνθουσιασμός ἦταν μεγάλος, τί συνέβαινε μὲ τὸν Ἑλληνικὸ λαό; Τὴν 11ην πρωϊνὴν τῆς 20ῆς Ἰουλίου ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς

Α..... Λ..... ΑΧ;

Τρὺκ ριφθὲν στὴν Ἀθῆνα στοὺς Σταθμοὺς
διακινήσεως τῶν ἐπιστράτων

Ἀθηνῶν πληροφοροῦσε τοὺς Ἕλληνες ὅτι ἐκηρύχθη γενικὴ ἐπιστράτευσις. Ἀμέσως ὅλοι οἱ ἐπιστρατευόμενοι Ἕλληνες ἔτρεξαν νὰ καταταγοῦν. Στοὺς σταθμοὺς τῶν λεωφορείων καὶ τῶν τραίνων οἱ στιγμὲς ἦταν ἀλησμόνητες. Οἱ Ἕλληνες ἔτρεξαν νὰ πολεμήσουν μὲ τέτοια —ἐκδηλῆ χαρὰ ποὺ ξάφνιαζε καὶ συνάμα συγκινοῦσε. Ἡ ὑπερηφάνειά μας ἦταν ἐκεῖνες

τις ὄρες μεγάλη γιατί διαπιστώνουμε ὅτι ἀνέκαμε σὲ μιὰ μεγάλη φυλή, στὴ μεγαλύτερη ἴσως. Ἐκεῖνες τις ὄρες καὶ ὁ πιὸ καχεκτικός, καὶ ὁ πιὸ ἀδύνατος σωματικά ἄνδρας, φάνταζε στὸ νοῦ μας γίγας τεράστιος, ἕνας ὀλοζώντανος θεὸς τῆς μυθολογίας μας. Καὶ ἐμεῖς, ἀπλοὶ φοιτητές, μὲ δάκρυα στὰ μάτια, παρακαλούσαμε τις ἐπιστρατεύουσες ἀρχὲς νὰ μᾶς πάρουν στρατιῶτες.

Τὶ μεγάλο πράγματι ὄνειρο ποὺ σὲ λίγες ὥρες μόνον μέρες συντρίφτηκε καὶ γέμισε τις νεανικές μας ψυχὲς πόνο καὶ θλίψη!

Στὸ σταθμὸ Λαρίσης, μερικοὶ νέοι, μαθητὲς ὅπως μάθαμε, κρατοῦσαν μιὰ τεράστια σημαία καὶ ἕνα πανὼ ποὺ ἔγραφε «Στὴν Πόλι». Πιὸ κάτω φοιτητὲς καὶ φοιτήτριες μοίραζαν χειρόγραφες προκηρύξεις, γεμάτες ἐθνικὸ παλμό. Στὰ μάτια τῶν παιδιῶν αὐτῶν ἄστραφτε τὸ θάρρος, ἡ ἀποφασιστικότητα, ἡ πίστι γιὰ τὴν ἐπερχόμενη νίκη. Δυστυχῶς, τὰ ὄνειρα προδόθηκαν καὶ αὐτὲς οἱ τότε ἀγνὲς Ἑλληνικὲς ψυχὲς ἴσως σήμερα νὰ σηκώνουν τις γροθιὲς τους καὶ νὰ ἀνεμίζουν τις σημαίες μὲ τὰ προδοτικὰ σφυροδρέπανα. Ποιοὶ φταῖνε γιὰ τὸ κατάντημα; Ἡ ἀπάντησι εἶναι σὲ ὅλους μας γνωστὴ καὶ ὁπωσδήποτε ἡ τιμωρία θὰ ἔλθῃ ἀργὰ ἢ γρήγορα γιὰ τοὺς ἐνόχους.

Γύρω στὶς 12 μὲ 1 τὸ μεσημέρι, ἡ Πανεπιστημίου ἦταν γεμάτη κόσμο. Μεγάλες παρέες, ἀπὸ νέους κυρίως, κατευθύνοντο πρὸς τοὺς σιδηροδρομικοὺς σταθμούς. Οἱ συζητήσεις περιστρέφοντο γύρω σὲ στρατιωτικὰ ζητήματα: «Πόσα τουρκικὰ ἀεροπλάνα ἔχουν καταρριφθῇ στὴν Κύπρο;» Πότε θὰ ἐλευθερώσουμε τὴν Ἀνατολικὴ Θράκη», «Σὲ πόσες ὄρες θὰ εἴμαστε στὴν Πόλι» κ.λ.π. Ξαφνικά, ἀπ' τὴν Πανεπιστημίου πέρασε ἕνα «Πεζὼ 204» μὲ ἕνα τεράστιο πανὼ ποὺ ἔγραφε: «Ἀθήνα — Κωνσταντινούπολις — Ἀγκυρα». Τὸ τί ἔγινε δὲν περιγράφεται. Ὅπως μάθαμε, τὸ ὁδηγοῦσε ἕνας ἑφεδρὸς ὑπολοχαγός, ποὺ ἔφευγε γιὰ τὴν Βόρεια Ἑλλάδα, προκειμένου νὰ καταταγῇ.

Στὰ γεμάτα ἀπὸ κόσμο γραφεῖα τῆς ΕΦΕΚ, στὴν ὁδὸ Ἀμερικῆς, οἱ Κύπριοι φοιτητὲς, μὲ μεγάλη ἀνυπομονησίαν περίμεναν τὴν ἀναχώρησί τους γιὰ τὴν Κύπρο. Ἡ ἀνησυχία γιὰ τὴν τύχη τῶν δικῶν τους στὴν Κύπρο ἦταν ἀναμεμιγμένη μὲ τὴν ἀποφασιστικότητα καὶ τὸ θάρρος. Ὅταν ἀντικρύσαμε τὰ πρόσωπά τους, ξαναζωντάνεψαν στὴ μνήμη μας οἱ ἄνδρες τῆς θρυλικῆς ΕΟΚΑ. Οἱ Κύπριοι καὶ οἱ Κυπριοπούλες περίμεναν ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ τὴν κήρυξι τῆς Ἐνώσεως. Μὲ τὴν ἀνάμονή αὐτὴ τὰ μάτια ὄλων τους ἦταν στραμμένα στὴν τεράστια φωτογραφία τοῦ θρυλικοῦ Διγενῆ τοῦ Γέρου, ὅπως τὸν ἔλεγον. Πίστευαν ὅτι ὁ ἀγώνας τοῦ στρατηγοῦ Γρίβα ἔφτανε σὸ τέλος του, ὅτι ἡ Ἐνωσις δὲν θὰ ἀργοῦσε. Ἐλπίδες ποὺ ὅμως τραγικὰ διεψεύσθησαν! Τελικά, κατὰ τὸ μεσημέρι, ἀνεχώρησαν γιὰ τὸν Πειραιᾶ, ἀπ' ὅπου, 800 περίπου τὸν ἀριθμὸ, ἐπιβιβάσθηκαν σὲ ἕνα πλοῖο ποὺ ἔφευγε γιὰ τὴν Κύπρο. Δὲν ἔφτασαν ὅμως ποτέ! Κοντὰ στὴν Ρόδο, πολεμικά τοῦ στόλου, ὅπως μάθεμα ἀργότερα, ἀπηγόρευσαν τὴν συνέχεια τοῦ ταξιδιοῦ.

Σὲ γενικὲς γραμμὲς, ἡ κατάστασι τοῦ λαοῦ ἦταν αὐτὴ ποὺ διαφαίνεται παραπάνω. Ὅσο ὅμως οἱ ὄρες περνοῦσαν καὶ ὁ πόλεμος δὲν ἄρχιζε, διάφορες

φήμες καὶ ὑποποτι ψίθυροι ἄρχισαν νὰ κατακλύζουν τὸν λαὸ τῆς πρωτεύουσας. Οἱ ἐντὸς τῶν συνόρων ἐχθροὶ τοῦ ἔθνους προσπαθοῦσαν νὰ ἐνσπείρουν τὸν πανικό. Ἔτσι πέρασαν ἡ 20ῇ καὶ 21ῇ Ἰουλίου. Στὴν Κύπρο οἱ Κύπριοι Ἐθνοφρουροὶ ἀδελφωμένοι μὲ τοὺς Ἑλλαδίτες ἄνδρες τῆς ΕΛΔΥΚ καὶ τῶν ΛΟΚ, κατάφεραν συντριπτικὰ κτυπήματα στὸν ἐχθρό.

Τὸ πρωῒ τῆς 22ας Ἰουλίου ὁ λαὸς τῆς Ἀθήνας διακατεῖχετο ἀπὸ μιὰ ἐντονη νευρικήτητα. Ἰσως νὰ ἔφταιγε ὁ πόλεμος ποὺ δὲν ξεστοῦσε. Ἰσως νὰ ἔφταιγαν οἱ φήμες ποὺ εἶχαν κυκλοφορήσει ἐκεῖνο τὸ πρωῒ ὅτι Ἀγγλοὶ καὶ Ἀμερικάνοι βοηθοῦν τοὺς Τούρκους. Στὴν ὁδὸ Σόλωνος, στὴν πόρτα τοῦ νέου Χημεῖου, μιὰ συντροφιά ἀπὸ φοιτητὲς τῆς Φυσικομαθηματικῆς φώναζαν ὅτι οἱ Ἀγγλοὶ μὲ ἐλικόπτερα τοῦ ἐλικοπτεροφόρου τοῦ στόλου τους «Ἑρμῆς» ἀποβίβαζαν Τούρκους σὲ καίρια σημεία τῆς Κύπρου. Οἱ «σύμμαχοι» μας μᾶς ἐπρόδιδαν.

Ἀργότερα συναντήσαμε ἕνα γνωστό μας ἑφεδρὸ ἀνθυπολοχαγό, τὸν Μπάμπη Μ., ποὺ ὑπηρετοῦσε τὴ θητεία του στὸ Πεντάγωνο. Αὐτὸς ἐπιβεβαίωσε τὰ λεγόμενα τῶν φοιτητῶν τονίζοντας μάλιστα ὅτι στὴν Κύπρο κατερρίφθη ἀπὸ Ἐθνοφρουροὺς ἕνα τέτοιο ἐλικόπτερο μὲ τὰ Ἀγγλικά διακριτικά. Μᾶς εἶπε ἀκόμη ὅτι οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ στρατοῦ, κυρίως ἀπ' τοὺς βαθμοὺς τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ μέχρι τοῦ συνταγματάρχη, τὰ ἔχουν θάλει μὲ τοὺς «συμμάχους» ἐνῶ ταυτόχρονα πιέζουν τοὺς ἀνωτέρους τους γιὰ νὰ κηρυχθῇ ὁ πόλεμος ἐναντίον τῆς Τουρκίας.

Τὸ μεσημέρι τῆς 22ας Ἰουλίου, ἄρχιζαν νὰ μοιράζονται ἀπὸ μερικοὺς φοιτητὲς οἱ πρῶτες προκηρύξεις, ποὺ καλοῦσαν τὸν λαὸ σὲ διαδήλωσι μπροστὰ στὴν Ἀγγλικὴ πρεσβεῖα. Ὁ κόσμος τις ἔπαιρνε καὶ τις διάβαζε μὲ ἀνακούφισι. Ἐπὶ τέλους κάτι γινόταν! Ἡ καταπιεσμένη ἀγανάκτησι καὶ τὸ πάθος γιὰ δρᾶσι, ἄρχισε νὰ φουντώνῃ στὶς Ἑλληνικὲς καρδιὲς τῆς Ἀθήνας. Μέσα σὲ μιὰ ὥρα περίπου τὸ κέντρο τῶν Ἀθηνῶν εἶχε κατακλυσθῇ ἀπὸ τις προκηρύξεις αὐτές. Τὸ σύνθημα ἦταν τώρα γενικό: Σ τ ι ς ἔ ξ η τ ὁ ἀ π ὅ γ ε υ μ α σ τ ῆ ν Ἀ γ γ λ ι κ ῆ π ρ ε σ β ε ῖ α !

Γύρω στὶς πέντε, ὁμάδες νέων, σχεδὸν τελείως ἀνοργάνωτες, κατευθύνοντο πρὸς τὸν χῶρο τῆς Ἀγγλικῆς πρεσβεῖας. Δύο πιὸ ὀργανωμένες ὁμάδες, ἡ μία ἀποτελούμενη ἀπὸ φοιτητὲς τοῦ Πολυτεχνείου καὶ ἡ ἄλλη ἀπὸ Κυπρίους φοιτητὲς, ἀνέβαιναν τὴν Βασιλίσσης Σοφίας. Πιὸ μαχητικοὶ οἱ Κύπριοι ἐφώναζαν συνθήματα ἐναντίον τῶν Ἀγγλῶν καὶ τῶν Ἀμερικάνων. Ταυτόχρονα τὸ σύνθημα «Ἑλλάς — Κύ-

ἝΛΛΗΝΕΣ ΝΕΟΙ

Τὰ ὄπλα τοῦ ΝΑΤΟ ἀντὶ γιὰ
Σλαβούς, σκοτώνουν Ἕλληνες
πατριῶτες

Τὸ ἐξοπλισμὸ ἀεροπλανοφόρο
ἙΡΜΗΣ, ἔγινε ἐρημιτῆριο
τῶν τουρκικῶν ἀεροπλάνων.

Δείγματα ριφθειῶν προκηρύξεων ποὺ
ἐγέμισαν τὴν Ἀθήνα.

ΟΙ ΟΡΔΕΣ ΤΟΥ «ΑΤΤΙΛΑ» ΠΑΤΟΥΝ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ ΜΑΣ

Οι ωμότητες των βαρβάρων εισβολέων όπως περιγράφονται
από αυτόπτη μάρτυρα στην Έλληνική Μεγαλόνησο.

Ίούλιος 1974...

Ή Κύπρος μας τὸ Ἑλληνικὸ μας αὐτὸ νησί
ποὺ ἐπὶ τόσους αἰῶνες ποτίστηκε μὲ τὸ αἷμα
τῶν Ἡρώων του γιὰ ἓνα ἱερὸ σκοπὸ τὴν ΕΝΩ-
ΣΗ μετὰ τῆς Μητέρας Ἑλλάδος... τὸν Ἰούλιο
τοῦ 1974 γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ καλεῖται νὰ ὑπερα-
σπισθῇ τὰ πάτρια ἐδάφη. Ὁ αἰώνιος ἐχθρὸς τῆς
Πατρίδος μας, οἱ Τοῦρκοι, εἰσβάλλουν στὸ νη-
σί μας καὶ ἀπὸ ὅπου περνοῦν, σκορποῦν τὴν
καταστροφή.

20 Ἰουλίου 74. Ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη ἀκούγεται
ἡ λέξις «πόλεμος» καὶ οἱ ὄψεις τῶν ἀνθρώπων
παγώνουν. Τὰ μέσα μαζικῆς ἐνημερώσεως κα-
λοῦν τὸν Ἑλληνικὸ λαὸ νὰ συμπαρασταθῇ τὰ
στρατευμένα νειάτα μας καὶ νὰ δώσῃ μ' ὅποιον
τρόπο μποροῦσε τὸ παρόν του.

Ὁ αἰμοδόρος κατακτητὴς ὑπεράριθμος σὲ πο-
λεμικὸ ὕλικὸ κτυπάει τὸν λαὸ μας ἀπὸ θάλασ-
σα, ξηρὰ καὶ ἀέρα. Δὲν εἶναι τίμιος στὸν πόλε-
μο, σκοτώνει ἐν ψυχρῷ, γυναῖκες, βρέφη, παι-
διά, γέροντες, διάζει, κάνει ὅ,τι μπορεῖ γιὰ νὰ
δεδηλώσῃ τὴν ψυχὴ τῶν Ἑλλήνων.

Ἦμουν τότε 19 ἐτῶν καὶ ζοῦσα τὸν πόλε-
μο χωρὶς νὰ μπορῶ νὰ συνειδητοποιήσω τί γι-
νόταν. Χωρὶς νὰ τὸ καταλάβω βρέθηκα ἐθελόν-
τρια σ' ἓνα νοσοκομεῖο. Τὰ ἀσθενοφόρα βουί-
ζοντας πηγαινοερχόντουσαν σὰν δαιμονισμένα...
φέροντας τραυματίες. Οἱ θάλαμοι δὲν ἄργησαν
νὰ γεμίσουν.

Τὸ ραδιόφωνο ἔκανε ἐκκλήσεις γιὰ ἐθελοντέ-
ς ποὺ μποροῦσαν νὰ δώσουν αἷμα.

Τὸ νησί μας εἶχε ντυθῇ στὰ μαῦρα...

Ἡ ψυχὴ μου, ἡ καρδιά μου, ὅλο μου τὸ ΕΙ-
ΝΑΙ συγκλονιζόταν... Γιατί;

Διότι ἔβλεπα, ζοῦσα ἀπὸ κοντὰ τίς κατα-
στροφές ἐνὸς πολέμου... ἤμουν μάρτυς τῶν
ὠμοτήτων ποὺ διέπρατταν οἱ αἰμοχαρεῖς Τοῦρ-
κοι... ἔβλεπα ποῦ μπορεῖ νὰ φθάνῃ ὁ ἄνθρωπος.
Ἐρχόντουσαν στὸ μυαλό μου τὰ λόγια κάποιου
ποῦ εἶχε πῆ πῶς ὁ ἄνθρωπος ἐγίνε Ὑπεράν-
θρωπος προτοῦ προλάβει νὰ γίνῃ Ἀνθρωπος.

Ἐβλεπα τὰ νειάτα μας σκοτωμένα, τραυμα-
τισμένα, ἄκουγα τίς μάνες ποὺ ἔκλαιγαν γιὰ τὸ
χαμὸ κάποιου δικοῦ τους, ἔβλεπα κοπέλλες μας
ποὺ εἶχαν ὑποστῇ βιασμό ἄλλες νὰ ἔχουν τρελ-
λαθῇ καὶ ἄλλες νάχουν πάθει νευρικὸ κλονισμό.
Βλέποντας καὶ μόνο τοὺς ἀνθρώπους στὰ μά-
τια δὲν χρειαζόταν νὰ σοῦ ποῦνε τίποτε, τὰ
μάτια τους ἦταν καθρέφτης τῶν ὧων εἶχαν ὑ-
ποφέρει.

Τὴν τρίτη ἡμέρα ποὺ ἤμουν στὸ Νοσοκο-
μεῖο μετὰ τῶν τραυματιῶν βλέπω ἓνα συμ-
μαθητὴ μου. Τρέχω κοντὰ του, προσπαθῶ νὰ
τοῦ μιλήσω ἀλλὰ αὐτὸς δὲν μ' ἄκουγε.

Ἐνας γιατρὸς μοῦ εἶπε πῶς δὲν ἦταν τραυ-
ματισμένος, ἀλλὰ πῶς βλέποντας τοὺς συντρό-
φους του νὰ σκοτώνονται ἔπαθε νευρικὸ κλονι-
σμό. Τὸν εἶψα γιὰ νὰ βοηθήσω ἀδελφές στὴ
μεταφορὰ ἄλλων τραυματιῶν.

Τὴν ἐπομένῃ ὅταν ἔψαξα νὰ τὸν βρῶ μοῦ εἶ-
παν ὅτι εἶχε συνέλθει ἀπὸ τὸν κλονισμό καὶ τὸν
ἔστειλαν ἀμέσως στὴ μονάδα του. Ἀπὸ τότε

Προπαγανδιστικὸ ὕλικό τῶν «εἰρηνικῶν» εισβολέων

....ἀποδεικνύει ὅτι
ἡ εἰσβολὴ ἦταν
σχεδιασμένη πολὺ
πρὶν ἀπὸ τὸν Ἰούλιο
τοῦ 1974

δεν τὸν εἶδε κανείς...

Ἡ μάνα του, μαυροφορεμένη καὶ μὲ κατάσπρα μαλλιά ἀπ' τὴν στενοχώρια, τὸν περιμένεκι ἀκόμῃ... Δὲν ἦταν ὁ μόνος συμμαθητὴς ποὺ ἔχασα ἀλλὰ καὶ ἄλλους πέντε.

Ὁ πόνος μου ἦταν καὶ εἶναι μεγάλος... Πιὸ πολὺ πόνεσε ἡ καρδιά μου, ζώντας ἀπὸ κοντὰ τὸ δρῶμα ἀρκετῶν κοριτσιῶν ποὺ διάστηκαν.

Συγκεκριμένα θυμᾶμαι μιὰ κοπέλλα τὴν ὁποία ἔφεραν στὸ Νοσοκομεῖο λιπόθυμη ἀπὸ αἱμορραγία καὶ ἀφοῦ τὴν περιέθαλψαν οἱ γιατροί, τὴν ἐπισκέφτηκα στὸ θάλαμο. Ἦταν ξαπλωμένη μ' ἓνα ἀπλανὲς βλέμμα, μπαίνοντας στὸ θάλαμο καὶ πλησιάζοντάς τὴν μὲ κοίταξε καὶ τὸ βλέμμα τῆς ζητοῦσε κάτι ἀπὸ ἐμένα, τὴν πλησίασα, τῆς ἔσφιξα τὸ χέρι καὶ τὸ μόνο ποὺ μπόρεσε νὰ μοῦ ψελίσῃ ἦταν τρεῖς λέξεις «Θέλω νὰ πεθάνω».

Ἀκούγοντας αὐτό, ἔνοιωσα νὰ γκρεμίζεται ὁ κόσμος γύρω μας, μόλις μπόρεσα νὰ βγῶ ἔξω καὶ ἀντίκρισα ἓνα μεσήλικο ἄνδρα μὲ γένεια. Μὲ πλησίασε καὶ μὲ ρώτησε γιὰ τὸ κορίτσι, ἦταν ἡ κόρη του. Τὴν εἶχαν διάσει οἱ Τούρκοι μπροστὰ στὰ μάτια τοῦ πατέρα τῆς κι ἄλλων χωρικῶν....

Τὸ περιστατικὸ αὐτὸ δὲν ἦταν τὸ μοναδικό, τέτοια ἔκουγα συνεχῶς. Δὲν διάστηκαν μόνο κοπέλες ἀλλὰ καὶ γριές καὶ κοριτσάκια ἡλικίας 10-14 ἐτῶν.

Ἡ παραμονή μου στὸ νοσοκομεῖο γιὰ 15 ἡμέρες ἦταν ἡ φοθερώτερη καὶ σημαντικώτερη ἐμπειρία τῆς ζωῆς μου. Φεύγοντας ἀπὸ τὸ νοσοκομεῖο πῆγα σὰν ἐθελόντρια στὰ γραφεῖα εὐημερίας. Ἐκεῖ εἶχα ἀναλάβει τὸ τμήμα ἱματισμοῦ, δηλ. ἦταν ἓνα γραφεῖο ὅπου εἴχαμε συγκεντρώσει ἱματισμὸ κι' ἀπὸ ἐκεῖ τὰ διαθέταμε στοὺς ἀνθρώπους ποὺ εἶχαν ἀνάγκη. Δίπλα σ' αὐτὸ τὸ τμήμα ἦταν καὶ τὸ γραφεῖο ὅπου διετίθεντο τρόφιμα.

Στὶς περιοχὲς ὅπου πλησίαζε ὁ κατακτητὴς ὁ κόσμος ἔντρομος ἀπὸ τὶς θηριωδίες τῶν Τούρκων ἐγκατέλειπαν τὰ σπιτία των στὴ προσπάθεια νὰ σωθοῦν. Τὰ προβλήματα ποὺ εἴχαμε νὰ ἀντιμετωπίσουμε ἦταν πάρα πολλὰ, γιὰτὶ ὁλόκληρα χωριά ἐγκατελείποντο.

Οἱ ἐμπειρίες μου στὸ τμήμα αὐτὸ ἦταν ἐξ ἴσου συγκλονιστικές. Ἐβλεπα ἀνθρώπους φοβισμένους νὰ περιμένουν σὲ ἀτελείωτες οὐρὲς γιὰ νὰ πάρουν μιὰ πετσέτα, ἓνα σεντόνι, μιὰ κουβέρτα ἢ λίγη ζάχαρι, ἓνα τέταρτο τοῦ ψωμιοῦ τρεῖς ἐλιές. Τὰ μικρὰ νὰ κλαῖνε γιὰτὶ πεινοῦσαν

Τὰ προσποιητὰ αἰσθήματα τῆς Διεθνούς κοινῆς γνώμης ποὺ ὅμως : «δὲν μπορεῖ νὰ ζήσης χωρὶς βαρβάρους !».

καὶ οἱ γονεῖς νὰ μὴν ἔχουν τίποτε νὰ τοὺς δώσουν.

Ἀνθρώποι ἀρκετὰ καλὰ ἐγκατεστημένοι ἀφηναι τὰ ὑπάρχοντά τους κι ἐρχόντουσαν μὲ τὰ ροῦχα ποὺ φοροῦσαν μόνο ζητώντας λίγο φαγητὸ μὰ πιὸ πολὺ ἠθικὴ συμπαρόρτασι.

Οἱ ἀφηγήσεις ποὺ ἔκουσα ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους ξεδίπλωνε μπροστὰ στὰ μάτια μου τὴν τραγικὴ πραγματικότητα.

Μία ἡλικιωμένη γυναίκα ἀφηγεῖτο γιὰ τὰ ἐγκλήματα ποὺ ἔγιναν στὸ χωριό τῆς. Ἐλεγε ὅτι ὅσοι δὲν εἶχαν προλάβει νὰ φύγουν τοὺς μάζεψαν εἰς Τούρκοι στὴν ἐκκλησία τοῦ χωριοῦ. Τὶς μὲν γυναῖκες τὶς βίασαν μπροστὰ σ' ὅλους ὀχι ἓνας τὴ κάθε μιὰ ἀλλὰ ὁλόκληρος λόχος καὶ τοὺς ἄνδρες ἀφοῦ τοὺς ἔκοψαν τὰ γεννητικὰ ὄργανα τὰ πετοῦσαν στὶς ἅγιες εἰκόνες. Τέτοιες ἐγκληματικὲς εἰκόνες ἔζησαν πάρα πολλὰ Κυπρίοπουλα. Θὰ μπορέσουν ἄραγε ποτὲ νὰ τὶς ξεχάσουν; ΠΟΤΕ. Καὶ θάρῃ ἡ ἡμέρα ποὺ αὐτὰ τὰ παιδιὰ θὰ ζητήσουν νὰ πάρουν πίσω τὸ αἷμα τῶν προγόνων τους...

Μιὰ ἄλλη γιαγιά μοιρολογώντας περιέγραφε τὴ σκηνὴ ὅταν οἱ Τούρκοι μπῆκαν στὸ σπίτι τῆς κόρης τῆς. Ἐκεῖ ἡ ἐγγονή τῆς στὴν προσπάθεια ν' ἀντισταθεῖ στοὺς Τούρκους σκοτώθηκε

έν ψυχρῷ. Νὰ πῶς πέθαιναν ἥρωϊκὰ τὰ νειάτα μας.

Ἀπὸ μιὰ ἄλλη Κυπρία ἄκουσα νὰ περιγράφη τὶς προσπάθειες αὐτῆς καὶ ἄλλων γυναικῶν τοῦ χωριοῦ της, νὰ προφυλάξουν τὰ κορίτσια. Ἔλεγε ὅτι τὶς εἶχαν ντύσει μὲ ροῦχα ἡλικιωμένων γυναικῶν, τὶς φόρεσαν καὶ μαντίλιες στὰ κεφάλια. Εἶχαν μαζευτῇ δὲ σ' ἓνα ἀχυρῶνα καὶ τὶς ἔκρυβαν κάτω ἀπὸ τὶς σακκοῦλες ἀπὸ ἄχυρο πάνω στὶς ὁποῖες καθόντουσαν οἱ γερόντισσες.

Ἀπὸ ἓνα γέροντα ὁ ὁποῖος ἦτο αἰχμάλωτος σ' ἓνα χωριὸ τῆς Κυρήνειας, τὸ χωριὸ τοῦ παπποῦ μου, ἄκουσα νὰ λέγῃ ὅτι ἀρκετοὶ ἡλικιωμένοι ἂν καὶ ἔβλεπαν πῶς οἱ Τούρκοι ἀπὸ ὦρα σὲ ὦρα θὰ ἔμπαιναν στὸ χωριὸ δὲν τὸ πίστευαν ἢ μᾶλλον δὲν ἤθελαν νὰ τὸ πιστεύσουν μὲ ἀποτέλεσμα νὰ μὴν ἀκολουθήσουν τοὺς ἄλλους

χωρικοὺς καὶ νὰ πέσουν στὰ χέρια τῶν Τούρκων. Ἀφοῦ τοὺς ταλαιπώρησαν τοὺς εἶχαν μαζέψει σ' ἓνα σπῖτι. Μιὰ γυναίκα ὅμως ἡ ὁποία πρόσφατα εἶχε ἐγχειριστῇ καὶ ἔνοιωθε πολὺ κουρασμένη, ἐπεχείρησε κι' ἔφυγε γιὰ τὸ σπῖτι της. Ὅταν τὸ ἀνελήφθηκαν οἱ Τούρκοι, πῆγαν καὶ τὴν σκότωσαν. Λέγοντας ὁ γέροντας τὸ περιστατικὸ εἶπε καὶ τὸ ὄνομά της. Ἀκούγοντάς το πᾶγωσα, τὸν ρώτησα καὶ τὸ ἐπώνυμο. Μοῦ τὸ εἶπε καὶ ἡ ὑποψία μου ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ τὴν θεία μου ἐπιβεβαιώθηκε. Πόνεσα πολὺ... ἤθελα νὰ κλάψω, νὰ φωνάξω, ἀλλὰ οὔτε φωνὴ ἔβγαине οὔτε δάκρυ... Εἶχαν στραγγίσει.

Τὸ δράμα τῆς Κύπρου μας εἶναι τόσο μεγάλο, κι' ἐγὼ τόσο μικρὴ καὶ ἀδύνατη νὰ τὸ δώσω σ' αὐτὸ τὸ χαρτί. Ποτὲ μὰ ποτὲ δὲν θὰ ξεχάσω τὸν Ἰούλιο τοῦ 74.....

«Ὡφειλα νὰ ἔχω τὸ θάρρος»

Τὸν Αὐγούστο 1974 ὁ τότε πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Κ. Καραμανλῆς ἀπηύθυνε διάγγελμα στὸν Ἑλληνικὸ Λαό, μὲ περιεχόμενο τὸν ἀποπροσαναλισμὸ ἐπάνω στὰ Ἐθνικὰ προβλήματα καὶ τοὺς κινδύνους πὺ διέτρεχεν ἡ Πατρίς μὲ ἄμεση ἀναφορὰ στὴν ἀνοικτὴ πληγὴ τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Κύπρου καὶ τοῦ καθημερινῶς εἰσβάλλοντος ἀνεμπόδιστα τούρκου εἰσβολέως.

Μεταξὺ ἄλλων ὁ πρωθυπουργὸς ἀνέφερεν:

«...Καὶ ὥφειλα νὰ ἔχω τὸ θάρ-

ρος νὰ πράξω ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπέτασεν ἡ ἱστορικὴ στιγμή.

Ἡ ἔνοπλος ἀντιμετώπισις τῶν Τούρκων εἰς τὴν Κύπρον καθίστατο ἀδύνατος καὶ λόγῳ ἀποστάσεως καὶ λόγῳ τῶν γνωστῶν τετελεσμένων γεγονότων.

Καὶ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐπιχειρηθῇ χωρὶς τὸν κίνδυνον ἐξασθενήσεως τῆς ἀμύνης αὐτῆς ταύτης τῆς Ἑλλάδος...»

Ὅλα αὐτὰ τά... ἀξιθαύματα ἀκούσθηκαν διὰ χειλέων τοῦ κ. Καραμανλῆ καὶ ἐγράφησαν στὸν τύπον τῆς 17ης Αὐγούστου 1974.

Ὅλα αὐτὰ ἔλεγαν, μὲ λίγα λόγια, σὲ φίλους καὶ ἐχθροὺς δι:

Ἐμεῖς δὲν κάνουμε τίποτε στὸ πολεμικὸ ἐπίπεδο ἐναντίον τῶν βαρβάρων τούρκων εἰσβολέων γιατί ἡ Κύπρος... εἶναι μακριὰ μας.

Ἔτσι «καλῶς» δὲν ἐστάλησαν καὶ δὲν θὰ σταλοῦν ἐνισχύσεις στοὺς ἀμυνομένους Ἑλληνες τῆς Κύπρου, γιατί ἡ μοῖρα τοὺς τοποθέτησε μακρύτερα ἀπὸ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῆς Κυβερνήσεως τῆς «Δημοκρατίας '74».

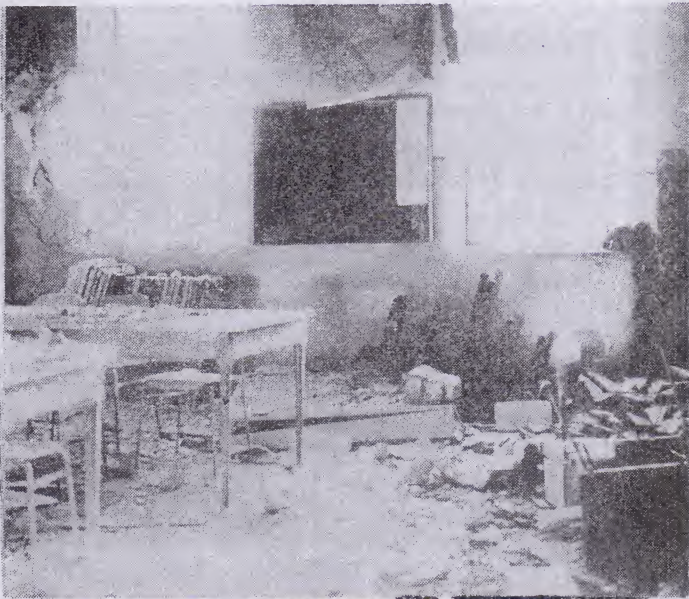
ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

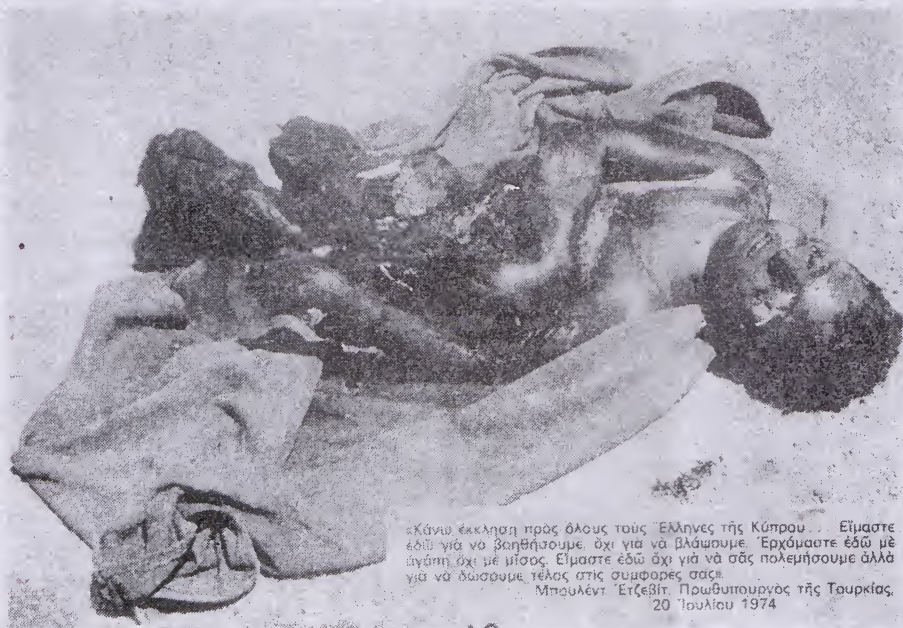
τὸ Κίνημα

Προορισμὸς τοῦ Ἕλληνα εἰς τὸν κόσμον
αὐτὸν, ὅπο καὶ εἶναι εἰς καθὲ ἐποχὴν
σημερὶ καὶ αὐριαν ὁ ἐξανθρωπισμὸς
τῆς αἰκουμένης
ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΟ

ΑΠΟ ΤΗΝ «ΕΙΡΗΝΙΚΗ» ΕΙΣΒΟΛΗ ΤΟΥ ΑΤΤΙΑΑ

Στὸ Περιοδικό μας

NTOKOYMENTA

Ο ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΕΔΩΣΕ

πράσινο φῶς στὸν ΑΤΤΙΛΑ !!!

Ἡ ὁμιλία
τοῦ Μακαριωτάτου
Ἀρχιεπισκόπου
καὶ Προέδρου
κ. κ. ΜΑΚΑΡΙΟΥ
πρὸς τὴ Σύμβουλιον
Ἀσφαλείας τὴν
19ην Ἰουλίου 1974
παραμονὴν τῆς
Τουρκικῆς ἐισβολῆς
στὴν Κύπρον

Ἐσθλὸν τοῦ κοινωτῆτος
τῶν Ἀθηνῶν.

Προτιμά

ΤΟΥΣ ΤΟΥΡΚΟΥΣ!
 «Αποφάσισαν τούτοις να άγουν
 άσπρη τους υπηρετούσας
 της την Εθνική θούραν
 «Ελάτωσαν» δεικνύοντες
 προσηγορίαν ότι: «κατά τον
 Άπο Α» μείνωσ της κομότη-
 τος ανήκοντες της ΑΝΤΙΣΕ-
 ΜΕΤΙΚΗΣ ΤΟΥΤΗΣ ΕΚ ΤΗΣ
 ΤΗΣ ΕΣ ΕΜΕΛΕΣ ΤΗΣ
 ΤΟΥ ΚΑΡΑΚΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ
 ΑΝΤΙΣΕΜΕΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙ-
 ΜΕΤΕΤΙΚΗΣ»

«Αποφάσισαν ότι, όποιον τον
 ισχυρίζονταν τούτοις εκπαιδύ-
 νατο να βάλει σφραγίδα»

**ΑΠΕΛΕΙΧΘΗΝΑΝ ΟΤΙ ΟΝΟΙ-
 ΕΙΣΙΧΘΗΝΑΝ ΤΑ ΠΡΑ-
 ΓΜΑΤΑ ΕΠΙΘΕΤΟ ΤΩΝ ΚΑ-
 ΤΗΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑ-
 Σ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑ-
 Σ ΚΑΙ ΚΑΙΝΑΥΝΟΝ ΕΚ ΜΕ-
 ΡΟΥ ΤΩΝ ΚΑΙ ΑΠΕΛΕΙ-
 ΧΘΗΝ ΟΤΙ ΟΙ ΕΘΝΟΙ ΜΟΝ
 ΕΛΙΚΑΠΟΝΘΗΝΑΝ.**

[illegible]

Εὐγνωμονεὶ
τοὺς Ἄγγλους.

Εἶπε εὐγνωμονῶν πρὸς
Βρεταννικὴν Κυβερνήτην

ὅτι οὗτοι βέλτερον ἐν ἑσθίῳ
παύειν καὶ καὶ ἐν μεταβολῇ
παύειν, καὶ καὶ μεταβολῇ
τοὺς Βρεταννικοὺς Βασίλειον
καὶ ἐν ἀποδείξει

Μακάριον καὶ Ἀποδείξει. Εἰ
ἐκείνη, εὐγνωμονῶν πρὸς
τοὺς ἄλλους ἑθνητικοὺς τοῦ
αἵματος Γαλλοῦ.

[illegible][illegible][illegible][illegible]

της
της Μαΐου
1976

(τεῦχ. 14)

γράφουμε :

Ὁ τίτλος καὶ ἀποσπάσματα τοῦ ἄρθρου μας ποὺ συνεκλόνησαν τὴν Ἑλληνικὴ Κοινὴ Γνώμη σὰν φρικτὸ ντοκουμέντο ἀφ' ἑνὸς μὲν τοῦ ΓΕΓΟΝΟΤΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ, ἀφ' ἑτέρου τῆς προδοτικῆς ἀδιαφορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ τύπου στὴν παράλειψι δημοσιεύσεως καὶ ἐνημερώσεως τῆς Κοινῆς Γνώμης γιὰ τὶς δηλώσεις τοῦ Μακαρίου στὸν Ο.Η.Ε. τὴν προηγουμένην τῆς τουρκικῆς εἰσβολῆς.

Τὸ ἐξώφυλλο τοῦ 14ου τεύχους τοῦ περιοδικοῦ μας τῆς 1ης Μαΐου 1976 ποὺ δημοσίευσσε γιὰ πρώτη φορὰ στήν Ἑλλάδα καὶ μοναδικό τὸ πλήρες κείμενο τῆς ὁμιλίας του κυρίου προέδρου στὰ Ἡνωμένα Ἐθνη στὶς 19 Ἰουλίου 1974.

Τὸ κείμενον αὐτὸ εἶναι ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΟΝ καὶ οὐδέποτε δημοσιεῦθηκε στὸν Ἑλληνικὸν τῦπον. Οὐδέποτε ἡ ψευδοδημακρατία μας, ἐτόλμησε νὰ ἐνημερώσῃ τοὺς «ἀπελευθερωμένους» Ἑλληνες πολίτες γιὰ τὸν ρόλο ποὺ ἔπαιξαν οἱ διάφοροι παράγοντες τῆς στιγμῆς ἐκείνης — καὶ τωρινοὶ δυστυχῶς —! στὴν καταστροφή τῆς Κύπρου.

α) 'Ο Μακάριος, μπροστά σέ 132 *Εθνη καταγγέλει ὅτι ἡ 'Ελλάς ὀργάνωσε μέ *Ελληνες ἀξιωματικούς τό πραξικόπημα. *Αληθές! ,Αλλά διακηρύσσει ἀμέσως ὅτι ἡ 'Ε λ λ ά ς πα ρ ε-

θίασε «κραυγαλέως» τήν ἀνε-
ξαρτησία τῆς Κύπρου, καί ἔτσι
ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΕΙ ΜΕ ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟ ΤΗΝ
ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΕΙΣΒΟΛΗ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΗΝ
ΖΥΡΙΧΗ...!!

6) Κατηγορεί την Ελλάδα για κάθε είδους υποκρισία και ξεχνά ότι αυτοαποκαλύπτεται ΥΠΟΚΡΙΤΗΣ Ο ΙΔΙΟΣ, ΕΦ' ΟΣΟΝ ΙΣΧΥΡΙΖΕΤΑΙ ΟΤΙ ΑΥΤΟΣ ΑΠΕΒΛΕΠΕ ΜΟΝΟΝ ΣΤΙΣ ΣΥΝΟΜΙΛΙΕΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΤΟΥΡΚΟΥΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΕΝΩΣΙ.

ΑΥΤΟΣ ΕΙΣΑΙ... κ. ΜΟΥΣΚΟ

Σε μερικές ημέρες, διατρέχει η Ιστορία των Ελλήνων την τρίτη μαύρη επέτειο της εισβολής των τούρκων στην Κύπρο μας.

Τόν Ιούλιο του 1974οι βάρβαροι όρδές του τουρκικού «Αττίλα» κάτω από τα ύπναλέα βλέμματα των κηφήνων του πολιτικού κατεστημένου της χώρας μας, που με χαρά έτριβαν τα χέρια τους στο εξωτερικό για τό πολιτικό πλιάτσικο που όσφραίνοντο τα δημαγωγικά τους αισθητήρια, κατελάμβανον τό Βόρειο τμήμα της πολυπαθούς Μεγαλονήσου μας, όριστικοποιώντας σε πρώτη φάσι τις προϋποθέσεις που εξησφάλιζαν την πραγμάτωση των από είκοσαετίας εκδηλωθεισών προθέσεων του Κυπρίου «προέδρου» όσον άφορά τις σκοτεινές πολιτικές του προθέσεις για τόν ρόλο του στο Κυπριακό.

Πράγματι. Η διά παντός τρόπον, ανεξαρτητοποιήσις της Κύπρου από την εθνική της πορεία. Η αποκοπή της Νήσου από τόν όμφάλιο λώρο της Μητρός Ελλάδος με στόχο την όλοκληρωτική πολιτική διαχείρησι αυτής ήταν και είναι τό μόνιμα φιλόδοξο σχέδιο του Κυπρίου «προέδρου», ό όποιος από την πρώτη στιγμή της αναμείξεώς του στάς τύχας του Κυπριακού Έλληνισμού ένα όνειρο είχε: Νά είναι «πρόεδρος» κρατιδίου ανάμεσα στά τόσα άλλα κρατίδια που σολίζουσιν τό πολιτικό Μωσαϊκό του πλανήτου μας, με τόν ίδιον... «έξοχώτατον» πρόεδρον του Κυπριακού κράτους...».

“ΗΘΕΛΕ νά κυβερνά

Δέν τόν ένδιέφερε ή έκτασις, του κράτους που ήθελε νά «κυβερνά». Άρκει νά χωρούσε τό κτίσμα του «κυβερνητικού μεγάρου» του, για νά διαθέτη τά σκηινικά του πολιτικού θιάσου που τόσο τόν συγκινεί νά

γ) «Κατηγορεί» τούς Ένωτικούς ως τρομοκράτες και την ΕΟΚΑ ως επιδιώκουσα την «ένωση», σάν νά επρόκειτο για ... έγκλημα.

δ) ΘΕΩΡΕΙ ΤΟΝ ΕΚ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΚΙΝΔΥΝΟ ΜΙΚΡΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΤΟΝ... ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ! “Αν αυτά, δέν αποτελούν πρόκλησι προς τούς Τούρκους, τότε τί θα έπρεπε νά περιμένουν!

ε) Διακηρύσσει ότι ή Κύπρος υπέστη ΕΙΣΒΟΛΗ από την Ελλάδα!

Αυτά τά άπίστευτα, είπε, ό Μακάριος στόν ΟΗΕ, ΣΤΙΣ 19 ΙΟΥΛΙΟΥ 1974, 24 ώρες πρίν από την Μογγολική εισβολή του Πατρίου έδάφους μας! ... Την εκάλεσε! ... Την έδικαίωσε προκαταβολικώς! ...

“Αν μιλήσωμε λοιπόν για ... προδοσίες! Που βρίσκονται οι προδότες; Μόνο στόν Κορυδαλλό;

κατευθύνη από τόν ρόλο του πρωταγωνιστού.

Αυτή την φιλόδοξη, άντεθνική, και άπάνθρωπο δι-άθεσι του «προέδρου», μαζί με την σατανική κατάχρησι των αξιωμάτων έρωσύνης που διέθετε ό «σεπτός πρόεδρος» διαπιστώνει με εύκολία, κάθε παρατηρητής της πολιτικής πορείας και συμπεριφοράς του συγχρόνου «Ιούδα» του Έλληνισμού.

“Ενα πλ ή θ ο ς σ τ ο ι χ ε ί ω ν ά πο δεικνυόντων την άπομάκρυνσιν του από την γραμμή του άγώνος για “Ενωσι με την Μητέρα Ελλάδα, για την όποιαν και έπραγματοποιήθη ό εθνικοαπελευθερωτικός άγών της ΕΟΚΑ και των Κυπρίων ήρώων αγωνιστών, εναντίον των άποικιοκρατών δυνάμεων της Άγγλίας, έρμηνεύουν την υποχθόνια σκέψι του κ. Μούσκου για σύστασι ανεξάρτητου κράτους ώστε ανεόχλητα νά έφαρμόξη τά φιλόδοξα «προεδρικά» του σχέδια αλλά και νά ικανοποιήση, όπωσδήποτε, τις γεωπολιτικές σχεδιάσεις των ξένων έπεκτατικών συμφερόντων που με πόση άφθονία κατακλύζουν, με επίκεντρο την Μεγαλονήσο, την ανατολική λεκάνη της Μεσογείου.

“Ας απαριθμήσωμε, λοιπόν, τις υποχθόνιες δραστηροποιήσεις του σατανικού έγκεφάλου που παρεθέκλιγε της πορείας τό Έθνικόν μας θέμα, χάριν των φιλοδόξων συμφερόντων του.

— Την 15ην Ιανουαρίου μέχρι 22 Ιανουαρίου του 1950 διεξήχθη εις Μεγαλονήσον τό Δημοψήφισμα των Κυπρίων με τό όποτον και διετράνωσαν την άπόφασιν των διά Αυτοδιάθεσιν — “Ενωσιν. Τό 96,4% των Κυπρίων απέδειξαν την επιθυμίαν άπόφασιν των νά αυτοδιατεθή ή Κύπρος εις την έπιστροφήν της στους κόλπους της Μητρός Ελλάδος.

Παρ’ όλον τούτο, ό Γραμματεύς του Γραφείου Έθναρχίας κ. Μούσκος (τότε Μακάριος), όκτώ ημέρας μετά τό ένωτικόν δημοψήφισμα έδειξε την αντίδρασιν του στην άμεση άπόφαση του Λαού, άμφισβητή-

σας έμμεσα τήν έγκυρότητα καί' αποφασιστικότητα των στόχων του δημοψηφίσματος που ένώ ήσαν σαφείς, τώρα, 8 ήμέρας μόνον μετά τήν έκφρασι τής θελήσεως του Κυπριακού Λαού, παραχωρεί συνέντευξι -δηλώσεις εις άγγλικήν έφημερίδα στίς όποιες άγνοώντας τό έκπεφρασμένο νόημα του δημοψηφίσματος, δηλώνει ότι «δέχεται λύσι αὐτοδιαθέσεως»

Έτσι, αὐτός ό ίδιος πρώτος άμφισβητεί τό κύρος του δημοψηφίσματος, όμιλών για έπιθυμουμένην άκόμη αὐτοδιάθεσιν ένώ αὐτή είχε πιά κατακυρωθῇ από τήν έκφρασθεῖσα θέλησι του Κυπριακού Λαού.

Έκλήθη τότε καί άπελογήθη υπό τής Έθναρχίας καθ' όσον μέ τήν συνέντευξίν του, έθετε θέμα έγκυρότητας τής έκφράσεως του Λαού.

Έκτοτε μιá σειρά μειοδοσιών καί αὐτενεργειών προσωπικῆς ίκανοποιήσεως ωδήγησε τόν κ. «πρόεδρο» μακράν των ύποσχέσεων του από τόν όρκον τής Φανερωμένης.

Η πολιτική δίνη στήν όποία ένεταφίασε τήν Κύπρο προσέβαλλε τήν θυσία τόσων καί τόσων παλληκαριών που έπεσαν πιστά στόν όρκο τους καί νομίζοντας ότι μέ τήν θυσίαν τους θά όδήγουν στό σκοπό του άγώνος τό σκάφος τής Κύπρου.

Μάταια όμως. Ό «πρόεδρος» πατώντας πάνω στό αίμα των θυσιών του Κυπριακού Έλληνισμού έχτιζε τά προσωπικά του σχέδια που πολύ άπειχον από τήν άπόφασι του Λαού για άγώνα καί Ένωσι μέ τήν μητέρα Ελλάδα.

Άρχίζει τήν καλοπέρασι

Μετά τήν έπιστροφή του εκ τῆς έξορίας των Σευχελών, στό Εενοδοχείον «Μ. Βρετανία» των Άθηνών, φθινόπωρο του 1958, παραχωρεί συνέντευξι στήν Μπάριμπαρ Κάσλ βουλευτήν τῆς έργατικής αντιπολιτεύσεως του Βρεττανικού Κοινοβουλίου, στήν όποία καί δηλώνει: «Δέχομαι λύσιν ανεξαρτησίας μέ άποκλεισμό τῆς Ένώσεως».

Ταύτα έδήλωσε χωρίς νά έχη ένημερώση τήν Έθναρχία που συντόνιζε τόν Κυπριακό Άγώνα οὔτε τό Έθνικό Κέντρο.

Οὐδόλως δέ έπεχείρησε νά εξασφάλιση έθνικόν κέρδος στίς διάφορες δηλώσεις του, που ούσιαστικώς άποτελοῦσαν παραχωρήσεις καί άποκλίσεις από τήν σωστή πορεία καθάρως αὐτενεργειές του έκτελεσθεῖσες έν άγνοία των ύπολοίπων συνεξορίστων του, που εύρίσκοντο καί αὐτοί εις Άθήνας.

Ό γνωστός Κύπριος Άγωνιστής Σάββας Λοϊζίδης που προεγνώριζε τάς προθέσεις αὐτάς του κ. «πρόεδρου» ένημέρωσε Καραμανλή - Άβέρωφ, στήν έρώτησι άν τορπιλλίζει ό κ. Μούσκος τόν σχεδιασμό του θέματος.

Τότε ό κ. Άβέρωφ είπε στόν έπίλορχο τῆς Φανε-

ρωμένης νά περιμένη λίγον προτού κάνει δηλώσεις ώστε νά συζητηθῇ τό θέμα καί νά εξετασθῇ από τήν Έλληνική Κυβέρνησι αλλά ό κ. Μούσκος προχώρησε στίς προαναφερθεῖσες ένεργειές του.

Συνέπεια όλων τούτων ήτο ό Διγενής, όπως περιγράφει εις τά Άπομνημονεύματά του, νά συμπεράνη ότι: «ὕστερα από τίς δηλώσεις αὐτές έγινε ή άπαρχή ένταφιασμοῦ τῆς Ένώσεως καί δέν θεωρεί πιά τόν έαυτόν του δεσμευόμενον εις ύπακοήν στάς ένεργείας του Μακαρίου».

Από τό σημείο αὐτό των δηλώσεων του 1958 στήν Μπάριμπαρ Κάσλαν ό κ. Μούσκος έσήκωσε τήν σημαία τῆς ανεξαρτησίας έκφεύγων σαφώς από τήν πορείαν του Κυπριακού Λαού για Αὐτοδιάθεσιν - Ένωσιν τήν όποίαν τόσο άμεσα καί έκφραστικά είχε διαδηλώσει ό Κυπριακός Έλληνισμός.

Έκτοτε σειρά όλόκληρη από περιστατικά προσωπικῆς αὐτενεργείας καί όφέλους του «πρόεδρου» σημαδεύουν τήν πορεία του Κυπριακού.

Ό κ. Μούσκος παραχωρεί τά τυπογραφεία τῆς «Άναγεννήσεως», που άνήκαν στήν Άρχιεπισκοπή, στόν έγγλέζο Τσάρλς Φόλλεϋ για νά εκδόσῃ τήν έφημερίδα «Τάϊμς τῆς Κύπρου» καί περιοδικά άθετώντας τήν ύπόσχεσί του ένώ είχε συμφωνήσῃ προηγουμένως τήν εκχώρησι των τυπογραφικων εγκαταστάσεων πρὸς χρῆσιν από τόν Έθνικό Άγώνα.

Η γραμμή τῆς έν λόγω έφημερίδος ήταν δῆθεν νά καίξῃ τίς ύπερβάσεις των Άγγλων καί νά ύποστηρίξῃ δῆθεν τούς Κυπρίους άγωνιστάς αλλά μέ βασικό σκοπό νά καλλιεργῇ τήν «γραμμή ανεξαρτησίας» καί νά νοθεύῃ τό γνήσιον φρόνημα του ένωτικου άγώνος, παίζοντας τό ρόλο τῆς «μέσης λύσεως».

Έτσι, άρχές του 1959 οί «Τάϊμς τῆς Κύπρου» έγραφαν δῆθεν για αναζήτησι Προεδρικού Μεγάρου μέ έπιλογή μεταξύ του Κυβερνείου ή τῆς Άρχιεπισκοπῆς ένώ ό βασικός στόχος του δημοσιεύματος ήταν νά καλλιεργηθῇ ή ιδέα για ανεξάρτητη Κύπρο μέ τήν προεδρική ιδιότητα παραχωρημένη στόν κ. Μούσκο.

Μέ μάρτυρα τόν Χάρτιγκ

Μέ άνοικτάς έπιστολάς, εις Κυπριακές έφημερίδας καταγγέλλεται ό κ. Μούσκος για τήν προδοτική στάσι του εις τήν Ζυρίχη καί τό Λονδίον, από πλῆθος Έλλήνων Πατριωτών, όπως τήν 1ην Μαρτίου 1959 ήμέραν καθ' ήν ό κ. Μούσκος επέστρεφεν εις Κύπρον μετά τήν Ζυρίχη καί τό Λονδίον, μεταξύ άλλων έγράφοντο τά εξῆς: «κάποιαν ήμέραν θά ύφίστατο τήν άτίμωσιν που ύφίστανται οί ένοχοι καί οί ύπεύθυνοι μετά από μιαν έθνικήν συμφοράν. Στο πέρασμά σου ό λαός θά βλέπῃ πλέον κινουμένην τήν σκιάν του Ίούδα».

(έφημερίς «ΝΕΟΛΟΓΟΣ» τῶν Πατρῶν 1) 3) 59).

Ἀπὸ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ἐκ τῆς ἐξορίας ἄρχισαν διὰ τὸν κ. «πρόεδρο» οἱ πειρασμοὶ τῶν διπλωματικῶν τοῦ ἐπαφῶν καὶ ἄρχισε νὰ ἐκδηλώνεται εἰς τὸ πρόσωπόν του ἡ κοσμοπολίτικη φυσιογνωμία ἡ ὁποία καὶ τόλμησε νὰ προσδῇ εἰς ἀπροσδόκητον δῆλωσιν ἐν Ἀμερικῇ κατὰ τὸν χρόνον τῆς προσφυγῆς στὸν Ο.Η.Ε., ὅτι δέγεται καὶ ἀσπάζεται τὴν πρότασιν τοῦ Ἰνδου νῆ ἡ Κύπρος ἀνεξάρτητον Κράτος καὶ οὐδέποτε νὰ ἐνωθῇ μὲ τὴν Ἑλλάδα.

Ἐπέγραφε μὲ τὸ ἴδιον τοῦ τὸ χέρι, τὸ χέρι τῆς ἐπιστολῆς τῆς Φανερωμένης, ὅτι ἡ Κύπρος δὲν θὰ γίνῃ Ἑλληνικὴ καὶ ἔλαβε ὡς μάρτυρας τὸν Κιουτσούκ καὶ τὸν δῆμιον Χάρτιγκ.

Ἀλλὰ τὸ λυπηρότατον διὰ τὸν διπλωματικὸν τοῦ μεσιανισμὸν ἦταν ὅτι, ΕΜΕΙΔΙΑΣΕ ὅταν δημοσιογράφος τὸν ἐρώτησε στὸ Λονδίνον, ἂν πρόκειται νὰ εἶναι αὐτὸς ὁ πρῶτος «Πρόεδρος» τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας.

Τόλμησε ὡς πρόεδρος τῆς παρδαλῆς «Δημοκρατίας τῆς Κύπρου» νὰ ἀνοίξῃ τὴν «βουλὴν» τῆς, μὲ κυματίζουσιν στὴν προμετωπίδα τῆς τὴν «ἡμισέληνον» νὰ ὀρκίσῃ ἀντιπροσώπους τῆς στὸ Κοράνιο καὶ νὰ γίνῃ ὁ νέος «Ραγιάς» στὸ «θέτο» τοῦ Κιουτσούκ.

Ποῖος ἄλλος ἐκτὸς ἀπὸ τὸν κ. Μοῦσκο θὰ μπορούσε νὰ καθιερώσῃ μὲ διάταγμα σὰν ἐπίσημη γλῶσσα τοῦ κράτους τὴν τουρκικὴν; Ποῖος ἄλλος θὰ ἐδέχετο νὰ λέγεται συνάδελφος ἐν «κοινοδοσίῳ» τῆς Κύπρου μὲ τοὺς χαμάληδες ποὺ ἀνέσκαψαν καὶ τοὺς τάφους τῶν νεκροταφείων τῆς Κωνσταντινουπόλεως γιὰ «πλιάτσικο» καὶ ἐξητελίσαν τὴν Ἑλληνικὴ σημαία καὶ ἀτίμασαν τοὺς Ἑλληνες ἀξιωματικούς εἰς Σμύρνην;

Ἀπὸ τὴν ὑπογραφὴν τῶν ἀνασχύντων συμφωνιῶν Ζορῆγης - Λονδίνου τοῦ κατέγραφον οἱ Ἑλληνες διὰ τὴν μέλλουσαν πολιτικὴν σταδιοδρομίαν του:

«...ἐπανερχόμενος εἰς Κύπρον θὰ εἶσαι καὶ πάλιν Μακαριώτατος, θὰ ἀναδειχθῇ ἀσφαλῶς, ἐλέφ Ζορλοῦ - Ἀδέρφ - Φούτ, καὶ «πρόεδρος» τῆς προσφιλοῦς «Δημοκρατίας» σου, ἀλλὰ ΕΘΝΑΡΧΗΣ τῶν Κυπρίων δὲν θὰ εἶσαι πλέον, διότι ὁ Κυπριακὸς λαὸς στὸ πέρασμά σου θὰ ἐλέπη κινουμένην τὴν σκιάν τοῦ Ἰούδα.»

(ἔφημ. ΠΑΤΡΙΣ 7) 5) 73, ἀναδημοσίευσίς).

Πλήθος ἀνθενωτικῶν ἐνεργειῶν

Ἀπὸ τῆς τοποθετήσεώς του ὡς «πρόεδρου», πλῆθος περιστάτικῶν ἀποδεικνύουν πᾶς τὴν φανερὴ ἀνθενωτικὴ καὶ ἀντεθνικὴ του στάσι.

- «Εἶσαι Ἑλληνας ἐσὺ ἢ Κύπριος» λέγανε, «Ἀφοῦ δὲν μιλάς Ἑλληνικά ἀλλὰ Κυπριακά».
- Ἑνωτικοὶ ἀγωνισταὶ δολοφονήθηκαν ὅπως οἱ Παν-

τελίδης, Νοῦρος, Παναγιώτου. Οἱ δύο τελευταῖοι σὲ μικρὴ ἀπόστασι ἀπὸ τὸν ἀστυνομικὸ σταθμὸ Μονῆς, ὁ πρῶτος δὲ 100 μέτρα ἀπὸ τὸν κεντρικὸ ἀστυνομικὸ σταθμὸ Λεμεσοῦ.

- Οἱ Ἑλλαδίται εὐρισκόμενοι ἐν Κύπρῳ ἐδέχοντο τὰς ἀναντίους ἐπιθέσεις καὶ ξυλοδαρμούς ἀπὸ τοὺς κατευθυνομένους ὑποστηρικτὰς τοῦ Κυπρίου «προέδρου».
- «Τι θέλετε ἔγωγε» λέγανε στοὺς ὑπαλλήλους τῆς «Κυπριακῆς» «Μὲ τὴν ἑνωσι. θὰ παίρνετε 10 λίρες (800 δρχ.) ἀντὶ 80 λίρες (6.500 δρχ.) χωρὶς τὴν ἑνωσι...».

Ἀλλὰ καὶ σ' αὐτοὺς τοὺς ὑπαινιγμούς ἀπάντησε ὁ θάρδος τῆς Κύπρου, ὅπως καὶ στοὺς Ἀγγλους:

«...νὰ βοηθήσῃ ὁ Θεὸς στή μάνα μας νὰ πᾶμεν τζιαι τ'ῶρμεν μοῦττες τῶν δεντρῶν ἂν δὲν ἔσσει νὰ φᾶμεν!».

- Τὸν Ἰούνιο τοῦ 1960 ὁ Μητροπολίτης Κυρηναίας Κυπριανὸς ἐπεσκέφθη τὸν Πεδουλάν γιὰ νὰ κηρύξῃ. Ταραχοποιοὶ ὅμως τοῦ κ. «προέδρου» ἀπέκοψαν τὰ ἡλεκτρικὰ καλώδια, ὥστε νὰ θυθετῇ ὁ ναὸς στὸ σκότος καὶ ἐμπόδιζαν τοὺς πιστοὺς νὰ προσέλθουν στὸ ναὸ.

Ἐσχιζαν τὰ ἐλαστικά τοῦ αὐτοκινήτου τοῦ Μητροπολίτου διὰ μαχαίρας καὶ ἀπειλοῦσαν τοὺς ἐνωτικούς λέγοντας: «...Θὰ σᾶς πάρωμεν στὸν Ἀῖν Γκιώρκην».

(ναῖσκος κοιμητηρίου τῆς κοινότητος μὲ φανερόν σκοπὸν τὴν δολοφονίαν).

- Πρὸ τῶν «ἐκλογῶν» τοῦ 1968, τὴν 12ην Ἰανουαρίου, 200 περίπου «ἄνθρωποι» τοῦ κ. «προέδρου» ἐπετέθησαν ἐναντίον ἐνωτικῆς ἐφημερίδος. «...Αἱ ἀρχαὶ καλούμεναι ἐπανειλημμένως οὐδεμίαν προστασίαν παρέσχον...».

(Μαύρη Βίβλος - Προεδρικαὶ Ἐκλογαὶ 1968. σελ. 15).

- Ὁ πρῶν Δήμαρχος Λευκωσίας, ἀείμνηστος Θ. Δέρβης ἐκδότης τῆς ἐφημερίδος ΕΘΝΙΚΗ, ἠναγκάσθη νὰ κατέλθῃ καὶ νὰ πωλᾷ ὁ ἴδιος τὴν ἐφημερίδαν του διότι τὸ πρακτορεῖον τύπου, ὑπακούοντας στίς ἐντολὰς τοῦ κ. «προέδρου» δὲν τὴν διέθετε.

- Κατ' αὐτὴν τὴν περίοδο ἀκούσθησαν ἀπὸ ἐπίσημα χεῖλη τὰ κατὰπτυστα καὶ ὑβριστικά γιὰ τοὺς Ἑλληνες: «Ἐντρέπομαι διότι εἶμαι Ἑλληνας» ἢ τὸ «Οἱ Ἑλληνες ἀξιωματικοὶ εἶναι παράνομοι». (Κληρίδης)

- Στὴ σειρὰ τῶν ἐν ψυχρῇ δολοφονιῶν ἐνωτικῶν Ἑλλήνων προστίθενται οἱ, Ἀριστοκλῆς Αὐγουστής καὶ Κώστας Σωτηρίου.

Ὁ κ. «πρόεδρος» οὐδέποτε ἐπεδίωξε τὴν διελεύκανσι τῶν δολοφονιῶν αὐτῶν καὶ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν δραστῶν καίτοι αὐτοὶ ἀποτελοῦσαν.. κοινὸ μυστικὸ στήν Κύπρο.

- Ἑνωτικοὶ Ἑλληνοκύπριοι συλλαμβάνονται ἀδιακρί-

τως και βασανίζονται συγερως.

Οδηγούνται στα δικαστήρια, υποδασταζόμενοι διότι λόγω των κακώσεων δεν ήμπορούν να θαδίζουν και οι δικασται καλοῦσαν την αστυνομία να πάψη τὰ βασανιστήρια (Κολώτας, Κουρρης).

• Έξ άλλου τὸ ἐν Ζυρίχῃ, Διεθνὲς Ἰνστιτοῦτο Τύπου, διὰ τοῦ διευθυντοῦ του κ. Ε. Μεγιέρ ἀπηύθυνε τὴν 13) 8) 73 μήνυμα στὸν «πρόεδρο» τῆς Κύπρου, ἀναφέρον μετὰξὺ άλλων ὅτι: «...ἡ κυβερνητικὴ συμπεριφορὰ αὐτοῦ ἐπληξεν τὴν ἔννοιαν τῆς δημοκρατίας ἐν Κύπρῳ».

Θὰ μπορούσαμε νὰ γράψουμε χιλιάδες παραδείγματα τῆς ἀντιλαϊκῆς καὶ ἀντεθνικῆς συμπεριφορᾶς τοῦ κ. Μούσκου ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκείνη τοῦ 1958 πού γιὰ πρώτη φορὰ ἐξεφράσθη μὲ δηλώσεις του στὸν ξένο τύπο, ἀντίθετα ἀπὸ τὴν λαϊκὴ θέλησι τῶν Κυπρίων διὰ αὐτοδιάθεσι - ἔνωσι καὶ ἀγκάλιασε μὲ λόγια καὶ ἔργα τὴ γράμμὴ τῆς ἀνεξαρτησίας γιὰ νὰ δώσῃ τροφή στὰ φιλόδοξα σχέδια που τοῦ τελικὰ ὁδήγησαν, αὐτὰ καὶ μόνον αὐτὰ στὴν σημερινὴ κατὰστασι τῆς ὑποδουλωμένης Κύπρου μας.

Ὅλα τὰ ἄλλα γεγονότα πού μεσολάβησαν ἦταν ἀπλῶς ἀφορμὲς γιὰ τὴν πραγμάτωσι τοῦ πολὺ παλαιότερου σχεδιασμένου σκοποῦ τοῦ κ. «προέδρου» νὰ ἀπομακρύνῃ τὸν Κυπριακὸ Ἑλληνισμὸ ἀπὸ τὴν Ἱστορικὴ του Πορεία πρὸς τὴν Μητέρα Ἑλλάδα.

Ἔτσι ἡ Ἑλλαδικὴ Διπλωματία συνεχῶς θυθίζεται μέσα στὸ Ὄθωμανικὸ κισμὲτ κάτω ἀπὸ τὶς «πεπονόφλουδες» πού τῆς στήνει ὁ Κύπριος «πρόεδρος».

Οἱ Ἑλλαδίται συνένοχοι τῆς προδοτικῆς στάσεως στὸ Κυπριακὸν ἀσχολοῦνται μὲ τὸ τί λένε καὶ τί κάνουν στὴ Δύση οἱ «διδάσκαλοι τῆς προωθημένης διπλωματίας» καὶ ἐγκαταλείπουν τὴν Κύπρο μας στὰ σκοτεινὰ σχέδια τοῦ «προεδρικοῦ ἐγκεφάλου», συμπεριφερόμενοι σὰν τὸν μῦθο τοῦ φλεγματικοῦ πατέρα πού νόμιζε ὅτι ἡ κόρη του μποροῦσε νὰ παίρνῃ μαθήματα καλῆς συμπεριφορᾶς, ἀπὸ μία... «πόρνη».

Οἱ διάφοροι προδότες τοῦ Κυπριακοῦ Ἀγῶνος δὲν δύνανται νὰ συνέλθουν πιά. Δὲν θέλουν οὔτε μποροῦν νὰ ἀναλάβουν μόνιμοι τοὺς τὶς εὐθύνες πρὸς τὸ Ἔθνος καὶ τὴν Ἱστορίαν του.

ΑΝ ΕΜΕΙΣ ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΟΥΜΕ ΤΙΣ ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΟΥΣ.

Ἄς γνωρίζουν ὅμως οἱ ὑπεύθυνοι ὅτι, ἐμεῖς οἱ Ἑλληνες Ἑθνικισταὶ ἔχουμε ἀποφασίσει καὶ δώσαμε ἐντολὴ στὴν ψυχὴ μας νὰ περιτρέχῃ τὰ Κυπριακὰ Ἑλληνικὰ Βουνὰ καὶ τὶς σπηλιές. Τοὺς τόπους ἀγῶνος καὶ μαρτυρίου τῶν ἡρωϊκῶν προγόνων μας Κυπρίων ἀδελφῶν.

Καὶ σφυρηλατοῦμε τὴν παρμένη μας ἀπόφασιν νὰ παραδώσουμε στὸ Ἑθνικὸ Κατηγορητήριον ΟΛΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ, πού κάποτε θὰ τρέχουν νὰ γλύψουν αὐτὰ πού κατὰ καιροὺς ξερνοῦσαν μὲ τὶς προδοτικὰς τους ἐνέργειες, ὅταν θὰ ἀνατεῖλλῃ ἡ ἡμέρα πού ἡ ἹΣΤΟΡΙΑ, διὰ τῶν χειρῶν μας, θὰ τοὺς κτυπήσῃ τὴν πόρτα...!

Τάκης Πάλλης

ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΚΑΙ Η ΑΓΚΑΛΙΑ

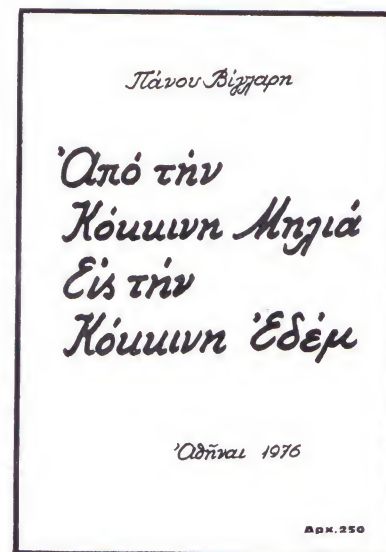
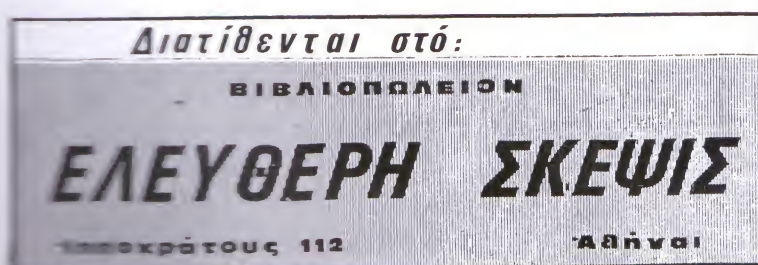
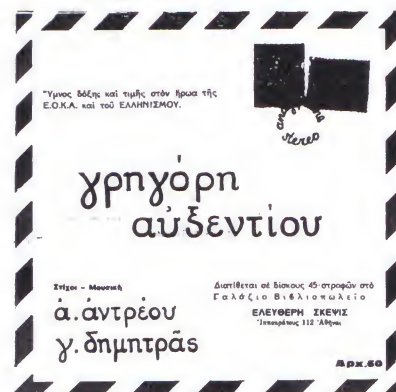
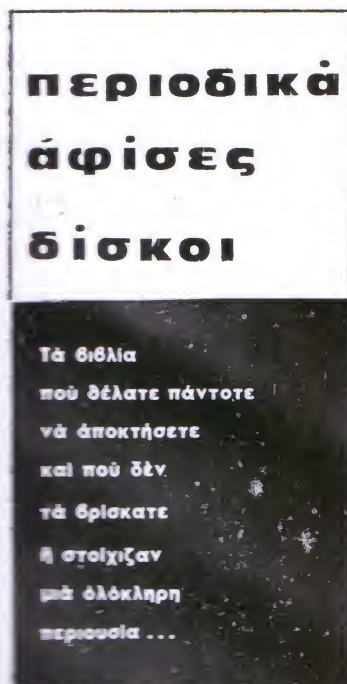
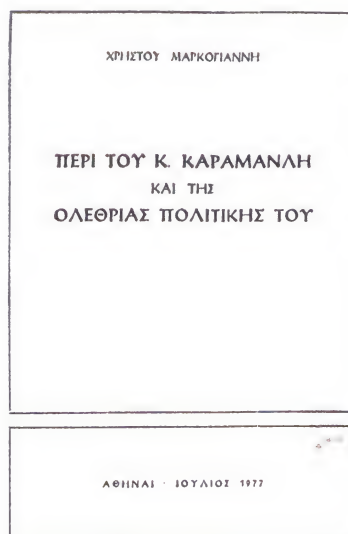
Τοῦ Ἑλληνοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν

κ. Γ. ΜΑΥΡΟΥ

Προσφέρονται

στὸν ΕΧΘΡΟ ΜΑΣ

μετὰ τὴν ὑπογραφήν τῶν νέων
προδοτικῶν συμφωνιῶν.

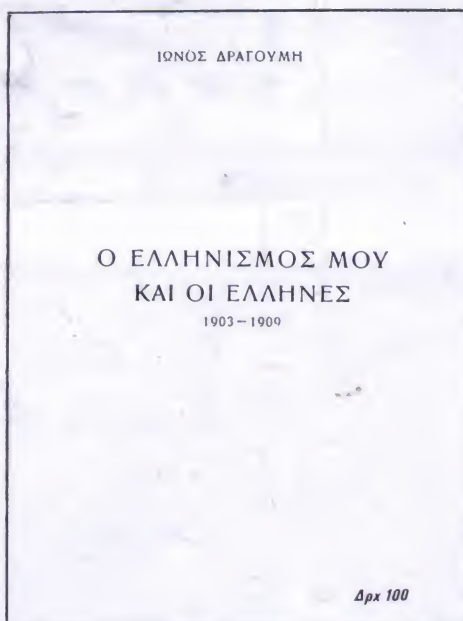
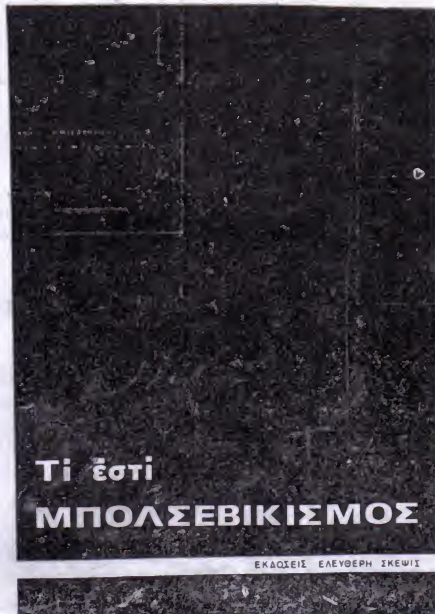

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ

Ιπποκράτους 112

Αθήναι

• Διατίθενται Εθνικιστικά περιοδικά-βιβλία
• ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ • Ιπποκράτους
• τηλ. 36.34.932 112